

Núm. 418 - ANY XXXV - Desembre 1998

sió

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

*Bones
Festes*

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

MERCAT DE NADAL

El dia de la Puríssima es va celebrar la primera edició del Mercat de Nadal, organitzat per l'Ajuntament i la Unió de Botiguers. Una vintena de parades amb productes

nadalencs es van instal·lar a la plaça de l'Església des de les onze del matí a les vuit del vespre. El relatiu bon temps que va fer durant tot el dia, ajudà a la presència de públic. Els moments de més

afluència coincidí amb les hores del migdia. També ajudà a crear ambient alguns viatgers dels habituals autocars que aquestes setmanes que precedeixen al Nadal arriben a la Vila.

La majoria de parades eren d'establiments agramuntins amb la presència d'alguna de forastera. Els productes exposats eren els típics nadalencs: guarniments, paneres, pessebres, lots, arbres, plantes i flors... però allò que va cridar més l'atenció van ser els animals domèstics i de caça. Amb un parell de tancats al costat de l'Església hi havia un gall d'indi, pollastres, conills, ànecs, perdius, guatlles, faisans i una parella d'estruços. Els animals van ser la gran atracció del Mercat de Nadal. Pels més grans els recordaven temps passats i pels més joves era l'oportunitat de veure en viu uns animals, abans molt comuns, que ara únicament veuen a la televisió. El Mercat de Nadal es va cloure amb una cantada de nades a les escales del temple.

PREMI EMPRESARIAL

L'empresari agramuntí, Gener Romeu i Guardia, fundador i director general de l'empresa Rotecna d'Agramunt ha estat guardonat recentment amb el premi Emprenedor de l'Any de Catalunya, un guardó que organitzen Ernst & Yung, «La Caixa»,

IESE, Cinco Días i IBM. Romeu passarà a la final estatal que es celebrarà a primers d'any a Madrid.

Rotecna S.A. es dedica a la fabricació i comercialització de material tècnic per explotacions porcínes i va ser fundada l'any 1990. Després dels primers anys

d'arrencada l'empresa es va desenvolupant ràpidament amb creixement d'un 50 % anual. Enguany, amb una plantilla d'un centenar de treballadors, es preveu una facturació de 2.100 milions de pessetes amb un seixanta per cent destinat a l'exportació.

Foto: J. Bertran

NIT DE LA SARDANA

Concert de la Cobla Jovenívola.

Agramunt acollí el dissabte dia 28 de novembre la quarta edició de la Nit de la Sardana que organitza anualment la Federació Sardanista de les Comarques de Lleida i ACSTLL. La trobada d'Agramunt comptà amb la col·laboració de les colles Estol, Espigol i l'Ajuntament amb el patrocini de la Diputació, la Generalitat i el Consell Comarcal.

Els actes es varen celebrar en un envelat situat al costat del Poliesportiu amb la participació de moltes persones arribades d'arreu de les comarques de Ponent. La primera part de la celebració consistí en un concert de sardanes per part de la cobla Jovenívola d'Agramunt. Tot seguit es varen donar els premis del 24è campionat de colles sardanistes.

Després d'un sopar multitudinari tingué lloc l'acte de lliurament dels premis Rotllana de l'última temporada que correspongueren a Antoni Llevot, regidor de cultura de l'Ajuntament de Lleida;

Sopar de germanor.

Els guanyadors dels premis Rotllana 1998, amb el president de la Federació, Josep Solé, al mig. D'esquerra a dreta: Sebastià Gràcia, Antonieta Tella, Pilar Torrades i Antoni Llevot.

Foto: SEGRE

a l'Aplec de Lleida que recollí Sebastià Gràcia; Pilar Torrades i, finalment, per l'agramuntina Antonieta Tella. La vetllada finalitzà amb una ballada de sardanes i balls vuitcentistes amb la participació de les cobles Jovenívola i Riella amb la

col·laboració de Santi Arisa.

Per la seva part l'Agrupació Sardanista Barretina d'Agramunt no va assistir als actes com a protesta pel tracte «discriminatori» que, al seu parer, va rebre per part de la Federació Sardanista

de les Comarques de Lleida que en un principi els van dir que els convidarien a participar en l'organització de la festa. «Finalment a l'únic que se'ns va convidar va ser a assistir-hi», segons va explicar la junta directiva

MILI

El passat mes de novembre es va fer el sorteig dels reclutes que l'any que ve han de fer el servei militar. D'Agramunt únicament va entrar en el bombo informàtic un recluta,

Manuel Milan Mesa, destinat a la regió Pirenaica amb incorporació el mes de febrer. La nostra vila és una de les poblacions amb un índex més baix de joves que fan el servei militar. La majoria

obten per la prestació social substitutòria. Cal dir que el jove incorporat és d'una quinta d'anys enrera i que ha fet diverses pròrrogues per estudis. De la quinta que li correspon, ningú ha volgut fer la mili.

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

L'Espai Guinovart acull fins al dia 31 d'aquest mes una exposició de la prestigiosa fotògrafa Tina Modotti, (1896-1942). La mostra és itinerant i s'ha organitzat en col·laboració amb el «Instituto de México en España» i abans d'arribar a Agramunt ja s'ha vist en diverses ciutats espanyoles i eu-

ropees. L'exposició és una mostra de l'obra més representativa d'aquesta artista que reflexa la realitat del seu país, Mèxic, durant les primeres dècades del segle.

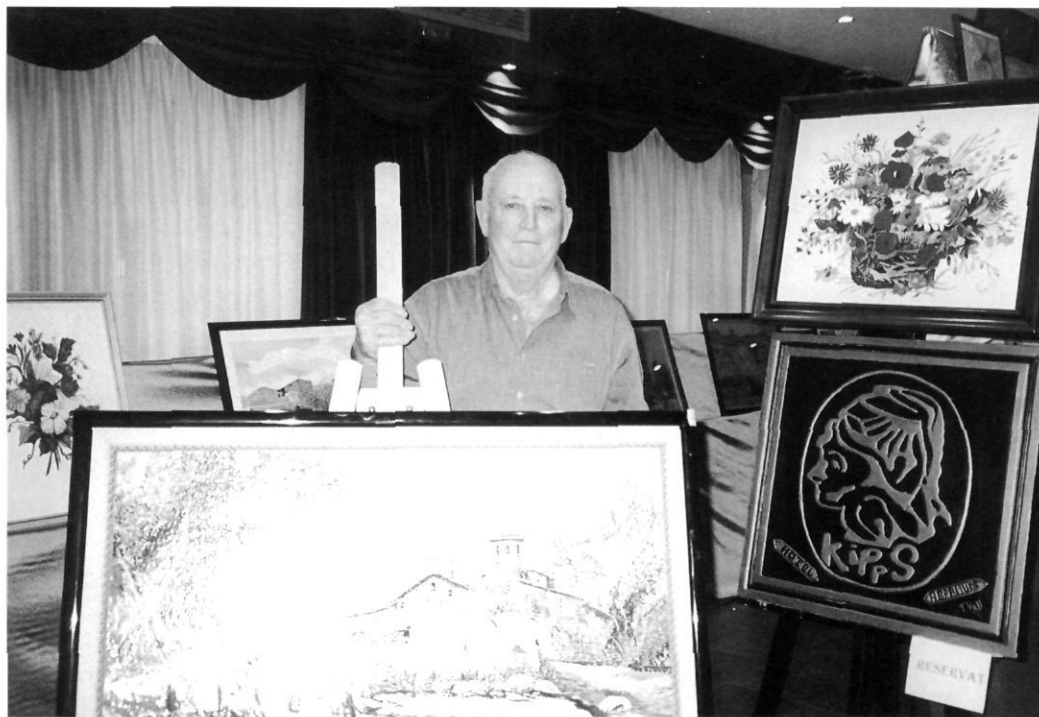
Tina Modotti va escriure que «no importa saber si la fotografia és un art; el que de veritat importa és distingir

entre la bona i la mala fotografia». L'artista va començar la seva carrera com actriu de Hollywood i l'any 1923 connecta amb la fotografia aconseguint crear ben aviat el seu propi estil enllaçant l'aspecte artístic amb la realitat social que va viure en un país en una revolució gairebé permanent.

EXPOSICIÓ ALS KIPPS

El veí de Bellver de Sió, Francesc Vall i Majoral, va exposar un centenar de quadres en una de les dependències de l'Hotel Kipps. Va ser aquesta la primera mostra d'aquest pagès jubilat que pinta des de sempre, però ara que ha deixat la feina s'hi pot dedicar amb més empenta que mai. Segons el programa de l'exposició, «com a pintor no ha tingut cap formació, és autodidacta, però la seva afició li ve de lluny, quan anava a l'escola ja destacava en el dibuix, però per diferents raons es va veure obligat a deixar-ho».

Un dels aspectes més originals i innovadors de l'exposició eren les obres fetes amb grans peces de guix, utilitzant la tècnica del rebaix, donant així profunditat i relleu a l'obra. Els motius dels seus quadres són paisatges, "bodegons" i aspectes de la vida de pagès, especialment l'evolució de les feines del camp que ell ha viscut personalment.

El pagès pintor amb part de la seva obra.

Foto: J. Bertran

A LES FOSQUES

Foto: J. Bertran

Una bona part del centre urbà d'Agramunt es va quedar unes cinc o sis hores sense llum a causa d'una avaria que es produí a l'avinguda Jaume Mestres quan, des de l'edifici que hi ha a la cruïlla amb Agustí Ros, van caure uns taulons sobre els cables de la xarxa, segons van explicar fonts de l'empresa Fecsa. La falta de llum afectà una bona part del centre comercial de la Vila i moltes botigues pràcticament ja no van obrir perquè l'avaría tingué lloc a primera hora de la tarda i la llum no arribà fins a quarts d'onze de la nit.

Un despreniment d'aquest edifici causà l'avaría.

Marsà & Figuera

A S S E S S O R S

ASSESSORAMENT PERSONALITZAT:

- FISCAL:** Altes i baixes d'I.A.E. d'empreses, professionals...
Estudi en cada cas de l'opció fiscal més adequada.
Confeció i presentació MOD. I.R.P.F., I.V.A., Retencions.
Confeció i presentació Impostos Societats.
DECLARACIONS DE RENDA.
Complimentació de requeriments i recursos.
Ajornaments.
- LABORAL** Confeció de nòmines, seguretat social.
Altes i baixes d'autònoms.
Tramitació de pensions.
- COMPTABILITAT** d'empreses, comerços, societats.
- MERCANTIL** Constitució Estatuts Societats Mercantils: S.A., S.L.,...
- CIVIL** Contractes d'arrendament de locals de negoci.
Contractes d'arrendament d'habitatges.
Constitució de comunitats de propietaris.
Constitució de Societats Civils: S.C.P., C.B.,...
I tot tipus de pactes i contractes privats.

I NOU SERVEI DE GESTORIA ADMINISTRATIVA:

GESTORIA FIGUERA

- matriculació de vehicles
- transferències
- baixes, notes informatives
- renovació de permisos de conduir,
- renovació targetes de transports mercaderies, servei públic, servei privat complementari,...
- renovació visats d'empresa

TAMBÉ SERVEI D'ASSEGURANCES de tot tipus, vehicles,
llars, accidents, vida, jubilació, pensions, salut...

winterthur

Av. Jaume Mestres, 2 ☎ FAX 973 39 17 25
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Núm. 418
Any XXXV
Desembre 1998

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Màrius Blàvia,
Jaume Cots, Ramon Creus, Lluís Pons,
Deudat Pont, Paulí Ribera, Rosa Maria
Sera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.250 ptes.
A l'estranger: 3.650 ptes.
Número solt: 300 ptes.
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA: El dia de la Puríssima es va celebrar la primera edició del Mercat de Nadal. La plaça de l'Església s'omplí de productes propis de les festes nadalenques entre les que van destacar els animals domèstics, de corral i de caça, que van concentrar l'atenció de petits i grans.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

Comentàvem el mes passat les propostes electorals de les candidatures que es presentaran a les properes eleccions del juny de l'any que ve. Fa poc ja ens ha arribat una altra idea, aquesta de l'actual equip de govern municipal. Resulta, pel que vam llegir, que tenen la intenció de traslladar el pont vell, desmuntar-lo pedra a pedra i col·locar-lo en un altre indret del Sió. Marededéu Santíssima!!! Els pèls de punta se'm van posar quan ho vaig llegir.

És clar que una vegada meditada la notícia em vaig tranquil·litzar. I si, simplement, haguessin proposat enderrocar-lo?. Encara bo que reconeixen la importància arquitectònica i històrica del pont. Però el meu ensurt inicial es repetí quan comentant el tema amb un veí, la idea li semblà molt encertada i raonable. Però és que en aquest poble ens hem begut l'enteniment?. El que no ha pogut fer la força de lesavingudes que ha patit el Sió durant segles ho farà ara una simple decisió de l'home?

El pont romànic era allà quan Agramunt era un grapat de cases al voltant del turó del castell fa vuit o nou segles. És l'element més antic que conservem amb una estructura que en prou feines s'hi ha fet cap modificació, les baranes i poca cosa més. Generació rera generació els agramuntins l'hem creuat per entrar o sortir de la Vila. Cap força, ni les moltes guerres que hem patit, l'ha pogut destruir.

Fa uns anys unes decisions molt poc encertades ja el van afectar en cegar-li un ull i, especialment, en construir-hi tan a prop. Això però, amb més o menys dificultat, és recuperable. El que ja no ho seria es enderrocar-lo. Les solucions al trànsit rodat han de buscar-se amb altres fórmules no tant expeditives. Tinguem seny.

Un seny que s'hauria de tenir també per un altre tema que aquest mes ha estat notícia: les sardanes. Durant la celebració de la Nit de la Sardana, un company em va explicar que la colla de la Barretina no hi participava. No m'ho acabava de creure. Va ser un acte magnífic on s'hi arrellegà tot el món sardanista de les comarques de Lleida i no podia entendre com els sardanistes agramuntins no hi participaven.

Diu que els de la Barretina no hi eren com a protesta perquè no se'ls havia convidat a organitzar la vetllada. La veritat és que no ho entenia perquè durant tota la nit els joves que ballen a les colles d'Agramunt hi treballaven de valent.

Finalment m'explicaren que la Barretina i l'Estol són dues organitzacions sardanistes agramuntines totalment diferenciades i sense cap vinculació. Caram, potser que hi posem una mica de seny.

Bon Nadal i Felicitat Any Nou
Afectuosament,

Bernat Jofre

Agramunt, desembre de 1998

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- ❑ Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- ❑ Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- ❑ Experimenti una visibilitat sense precedents.
- ❑ Canviï sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

“**J**OAN PUIG I RIBERA, guanyador de la FLOR NATURAL en els III Jocs Florals Juvenils de la Llengua Catalana a Andorra”. Aquest era el títol que encapçalava les pàgines centrals de SIÓ en el número corresponent al mes de novembre de 1972, just vint-i-sis anys abans d'escriure jo aquestes ratlles, i si en faig el retret és perquè considero que el nostre company de Redacció bé es mereix que se'n faci memòria.

SIÓ va reproduir íntegrament el treball d'en Joan guardonat a Andorra, el qual, segons manifestacions del propi autor, el componien una trilogia de cants a l'amor: el primer el descobria, el segon el trobava (l'amor) i en el tercer es presenta la desavinença si bé *“...se salva l'esperança amb què s'han de superar tots els entrebancs de la vida per tal d'assolir el compliment de l'ideal o de la vocació”*.

El poema, orfe de mètrica i de rima, és, al meu veure, un cant apassionat a un amor incorpori i intangible, que traspua metafísica i que s'encara al misticisme. M'ha agradat tornar-lo a llegir i fins i tot crec que ha estat una llàstima que no hagi continuat, amic Joan, conreant la veta poètica que llavors vas encetar.

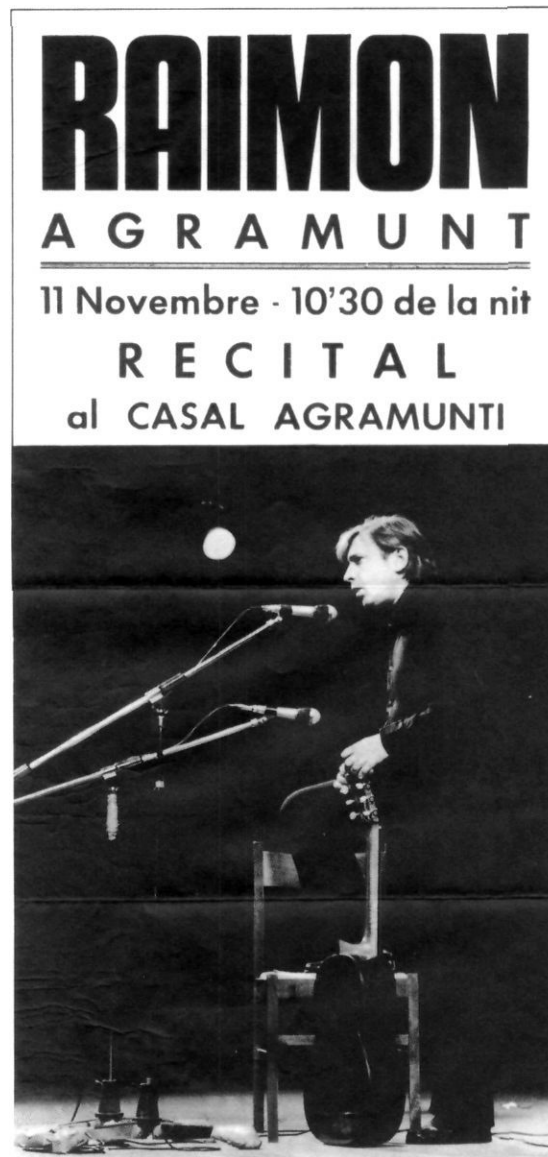
Seguint la recerca pel pretèrit de SIÓ, he trobat en el “QUADERN” del mes de desembre de 1972 una esgarriada notícia que reproduïxo íntegrament: “RAIMON.- La nit del dissabte dia 11 de novembre, el cèlebre cantant Raimon actuà entre nosaltres. Fou una vetllada estreta, breu, sacsejada, nerviosa, axarolada, repetidora... Només s'autoritzaren nou cançons. La segona part durà onze minuts”.

És veritat que la vetllada més que estreta fou breu, curta i nerviosa, però, que volia dir allò de “axarolada”? Ho confonia l'articulista per xarona, és a dir, de mal gust, sense art ni gràcia? O bé es tractava d'una al·lusió irònica i sorneguera als enxarolats tricorns de la Guàrdia Civil que vetllava perquè no s'alterés l'ordre? És igual, deixem-ho córrer. El que més m'ha sorprès és que SIÓ a part la suscinta nota de l'“ÀLBUM” esmentada, no en fes ni el més mínim comentari. Planava per l'ambient alguna prohibició? Por a possibles represàlies? Perquè els poemes musicats d'en RAIMON eren quelcom més que cançons; s'hi endevinava un esperit de rebel·lia a la repressió, un cant a la llibertat i també, potser, un soterrat desig de provocació que induís a la protesta.

És veritat que només foren autoritzades pel Governador Civil nou cançons, però Raimon, que malgrat la seva joventut ja n'havia passat de tots colors i se les sabia totes, en va interpretar dotze. Com? A tres de les seves cançons n'hi va encadenar sense pausa

A “LA CORAL D'AVUI”.- He llegit amb complaença i simpatia la vostra carta al Director de SIÓ del passat mes de novembre i que es refereix al “POUANT SIÓ” del mes de juliol d'enguany. No recordava, ho confesso, l'homenatge que vàreu retre a l'Antoni CANOSA en el concert de Nadal de l'any 1976. Accepto el vostre suau i justificat retret, però permeteu-me que us digui, en descàrrec meu, que en el meu pouar per les profunditats de SIÓ em referia a un fet ocorregut el 1969, o sigui set anys abans. I deixeu-me afegir que lluny de molestar-me m'ha alegrat la vostra carta, puix palesa que seguïu els meus escrits. Gràcies per la vostra atenció i us encoratjo en la vostra tasca. Una abraçada.

P. Castellà

Estil·lació de l'obra - Departament Legal R. 2014/1012

unes altres tres i aquesta murrieria que enfervori el públic, no fou ni ensumada pels guàrdies escampats per la sala. Raimon inicià i clogué l'actuació amb la conegudíssima cançó “Al vent” i interpretà, entre altres, “Sobre la por”, “Sobre la Pau”, “Diguem no”, “La Muntanya es fa vella”....

Pasqual Castellà

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 973 39 06 01

Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - **AGRAMUNT**

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03

AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 973 39 01 76

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

E. LLAGUNES

50 anys al seu servei

C/. Sió, 6   **AGRAMUNT**   Tel. 973 39 02 61

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVRT
AGRAMUNT**

Col·lecció "Terra de Sió"

Del 3 de gener al 4 de febrer

**EXPOSICIÓ DE PINTURES
DE GUILLEM LLEBRÉS**

Horari

de dimarts a divendres de 16h. a 19h.
dissabte de 12h. a 14h. i de 16h. a 19h.
diumenge de 12h. a 14h.
(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04
Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 **AGRAMUNT**

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S.A.**

Avgda. Catalunya   **AGRAMUNT**   Tel. 973 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Els Safareigs

D'un temps ençà els Safareigs estan de moda i no precisament perquè les mestresses agramuntines hagin renunciat a les rentadores automàtiques. L'estiu passat, la Serafina, la Montse i el Ramon, ens oferiren a LO PARDAL un muntatge bastant espectacular sobre els nostres abandonats Safareigs: pel que servien i com es troben actualment.

Hem dit que estan abandonats, però en realitat no hi ha abandonat total mentre algú se'n recordi, ni que sigui per cantar-li el "Rèquiem". A més a més perquè sabem que hi ha voluntat i projectes de cara a la seva restauració.

On anaven les dones a rentar abans dels Safareigs? Aquesta pregunta ens l'hem feta més d'una vegada i la veritat és que no la sabem respondre adequadament. A partir de l'any 1862 que va començar a baixar aigua al Canal és possible que aprofitessin alguna segla de reg; però i abans? Potser en algun indret de la segla molinal? Hi ha pobles que tenien un lloc destinat a rentadors, aprofitant un reguer, o una font; però a la nostra vila no tenim cap notícia sobre aquest particular. Potser al riu Sió, que aleshores, probablement, l'aigua baixava

més clara i neta que actualment. No ho sabem.

Només podem estar segurs que les mestresses rentaven la roba, amb més o menys dificultat. I que periòdicament passaven bugada. Per aquesta darrera feina, com que havia de realitzar-se a casa, potser duïen l'aigua de la Bassa Bona.

Feia vint anys que baixava el Canal quan s'estrenaren els Safareigs, una construcció de pedra picada que avui admira els entesos en aquestes qüestions. Una raó més per restaurar-los.

Per què els van fer allí i no en un altre lloc? Els tafaners també ens fem aquesta pregunta i el senyor Joan Viladot, en el seu llibre "De l'Agramunt pretèrit", dóna per cert que en un principi els volien fer en aquell paratge, però sota el Canal, per tal que amb més facilitat hi entrés l'aigua. Els terrenys escollits eren propietat del senyor de Siscar el qual s'avingué a cedir-los, però amb una condició que els de l'Ajuntament consideraren humiliant i no volgueren acceptar-la. Aleshores els van construir a la part de sobre on pel que explicarem a continuació, pogueren aprofitar terrenys comunals.

Veïem si em sabré fer entendre. Abans

de la construcció del Canal i fent servir els noms actuals, el camí de la Donzell, des del final del carrer del Firal a la Ronda dels Comtes d'Urgell, baixava recte pel carrer dels Safareigs i passava per l'indret on després foren construïts els rentadors. El camí de Mafet, venia del carrer dels Teixidors, travessava el carrer dels Safareigs i seguia endavant pel mateix traçat d'ara.

El Canal va tallar tots dos camins i per tal d'evitar-se un pont solament construïren l'actual, el del camí de Mafet. I per anar a la Donzell van donar pas pel peu del Canal, travessat el pont, fins a trobar l'antic camí un bocí enllà.

És cosa sabuda que és propietat del Canal, no solament l'indret on passa l'aigua, sinó també uns metres de terra a banda i banda. És per aquest espai propietat del Canal per on es va deixar passar el camí de la Donzell a fi d'estalviar-se la construcció d'un pont. Al nostre terme podríem trobar altres camins a la vora del Canal originats per unes circumstàncies semblants a les del camí de la Donzell: estalviar-se un pont.

Descartada l'opció sota el Canal, l'Ajuntament per construir els Safareigs, va aprofitar el bocí de camí de la Donzell que ja no servia. Segurament aquest és el motiu del perquè els van fer allí, i també perquè de tots els llocs on el Canal conflueix amb camins, aquell és l'indret més proper a la vila.

Lluís Pons i Serra

L'Espiga llibreria
papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

SI TENIU ALGUNA FINCA AGRÍCOLA...

S'ofereix noi de 22 anys amb tractors per realitzar feines agrícoles i a preus que us faran rendir la terra.

- Subsolador. • Cultivador. • Grada de discos. • Curra. • Sulfatar.
- Sembrar. • Tirar adob. • Viatges de carreta. • Treballs de pala...

Tarifes: Tractor 120 CV amb tracció davantera: 3.950 ptes/hora
Tractor 74 CV: 2.675 ptes/hora

No cobrem desplaçaments. Us sortirà a compte i no us farem esperar.

Si es vol, es pot treballar a prev fet o tant per hectàrea.

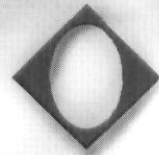
Descomptes considerables per feines integrals (tot l'any), o número ampli d'hores.

Pregunteu pel Josep Ramon, sense cap compromís.

Telèfon 973 333 014 - Mòbil 989 133 176

Agramunt
T. 39 01 42

**Banquets
de
Boda**

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

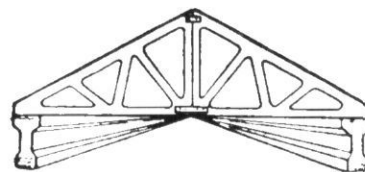
- Pintura industrial i decorativa
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30 1r, 2a
Tel. 973 39 24 40
Fax 973 39 01 15

AGRAMUNT
(Lleida)

PRETENSATS

CUÑAT, S.L.

Avgda. Catalunya, 13 Tel. 973 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

CARMEL CASES

- Renovacions de la llar amb pintura, papers pintats, suros, tèxtil, Osaka, pintura multicolor, camises, gotelés, etc.
- Envernissats i lacats de mobles o tot tipus de fusta.
- Estucats venecians i estucats a la calç.
- Instal·lacions de parquets i tarimes.

- Pintat de tot tipus de façanes.
- Aplacat de pedra i obra vista.
- Revestiments de façanes amb gota gran i raspat.
- Pintat de naus i magatzems amb airless.
- Pintat o revestiments de façanes.
- Retolació de vehicles i façanes.

Santa Clara, 2, 4t.-2n. Tel. 973 312 339 - Tel. mòbil 989 78 88 02 - 25300 TÀRREGA (Lleida)

DIMAC INFORMÀTICA

Ramon Penella Lahoz

- Venda d'ordinadors i accessoris.
- Programes de comptabilitat i diversos.
- Programes per a gestió agrària.
- Programes per a gestió de granges.
- Plànols i dissenys.

Tel. 973 39 11 09 - 989 47 75 21 - Castell, 16 **AGRAMUNT**

Un dia d'esbarjo

El dia 10 de novembre començà d'allò més animat. Un bon nombre de sòcies -74- (vàrem aconseguir el rècord) amb un autocar de dos pisos, iniciàrem un viatge a Barcelona, contentes i desitjant que acabés bé; com així va ésser.

En arribar a la gran metròpoli, se'ns van afegir companyes que viuen a Barce-

lona i que també són sòcies i d'altres que per un motiu o altre ja hi eren. Vàrem visitar el Museu de Cera, on hi ha representats personatges cèlebres, alguns clàssics, d'altres moderns, alguns reproduïts amb tota exactitud, d'altres menys afortunats. En conjunt, molt bé i una estona agradable.

Una parada al bar per recuperar forces

i tot seguit al Parlament. Dos diputats, en Jaume Aligué i n'Isidre Gavin, fills de la nostra comarca, feren de cicerons durant la llarga i aprofitada visita, que amb les explicacions i un vídeo que ens passaren captàrem la història que hi ha a l'edifici. En definitiva, el que representa el Parlament per a nosaltres i per a la nostra terra. Durant el recorregut pels passadissos vàrem arribar a la sala de sessions, on ens van convidar a seure als escons que habitualment ocupen els diputats. Per una estona, ens vàrem sentir una mica diputades ocupant els esmentats escons.

Tot seguit vàrem visitar la nostra televisió, TV3. Vam ser el públic del programa "L' hora de la Mari Pau". Com sabem el formen entrevistes i l'actuació d'un conjunt musical convidat. La M. Pau va preguntar alguna cosa d'Agramunt a una de nosaltres, però ja que el temps a la televisió és cronometrat, en el programa o guió no hi entrava res més. Potser en una altra ocasió... serà diferent.

De tornada, ens vam parar, ara sí, a SOPAR ja que l'horari tan atapeït que vàrem dur tota la jornada i el dinar va ser ràpid "entrepà". Vam arribar a Agramunt contentes d'haver passat un bon dia d'esbarjo. Amb l'espera de... fins a la propera.

Associació de Dones l'Esbarjo d'Agramunt i Comarca

Què és això del CAU?

Aquest mes els Trucaires ens expliquen el seu Camp d'Estiu a Àustria/Txèquia. Una experiència inoblidable:

“Vam arribar al mes de maig i com que el temps se'ns tirava a sobre, vam començar a treballar. Havia de sortir tot

bé. No se'ns podia escapar cap detall. Era l'últim Camp d'Estiu que realitzaríem junts i seria una experiència enriquidora, si més no, era diferent dels viatges que havíem fet fins aleshores.

El nostre eix al llarg del curs havia estat l'holocaust nazi. Era un tema que ens

interessava i havíem treballat. Per això vam decidir que havíem d'anar a Àustria i viure de prop aquella realitat. Mai no vam pensar que un viatge per l'Est (Viena, Salzburg, Innsbruck, Praga) suposaria per a nosaltres un record inoblidable. És molt difícil afirmar quina és la ciutat més bonica d'Europa, però sens dubte Viena i Praga són fermes candidates al títol.

El 28 de juliol passat, a les 5 h. del matí, quan encara no havia sortit el sol, ens vam trobar tots a Barcelona, disposats a iniciar el viatge en furgoneta, el nostre mitjà de transport triat per aquella ocasió. No se separaria de nosaltres ni un sol instant, penseu que allà dins hi portàvem: el menjar (important!), tendes, motxilles, mapes, càmeres de fotos... (i tot el que us pugueu imaginar).

Després de travessar França i Itàlia vam arribar al nostre destí: ÀUSTRIA. La nostra primera visita fou a Viena, capital de la nació. Viena, la relacionem amb els magnífics palaus imperials, per això vam retrocedir en la història per sentir en la nostra pell la màgia d'aquella època. Vam visitar mostres d'aquest període, com el palau de Hofburg, residència durant segles dels Habsburg (recordeu Sissi?). La ciutat ens va agradar molt: tot el que havien explicat es va quedar petit en visitar-la. Després de veure la catedral i la part antiga, i quedar meravellats de la seva bellesa, vam canviar totalment d'ambient. Ens vam endinsar en un altre país: la República Txeca.

La visita, la vam centrar a Praga, ciutat dolça, però aspra. Dolça per la seva tristesa i aspra perquè és palpable el dolor que ha patit. Malgrat la seva tristesa, palesa en les seves cases grises, senzilles i fredes, ens va fascinar el seu encant. La realitat d'aquest país contrastava amb la d'Àustria. Eren dos països diferents en tots els sentits. Vam començar a entreveure el malson d'una època passada en visitar un cementiri jueu. Ens va impactar la seva estructura, les tombes eren de pedra i estaven totes amuntegades. Començàvem a ser conscients del que va passar fa més de 50 anys.

Recordem la visita al camp de concentració de Mauthausen com un malestar constant. El que vam veure allí superava totes les atrocitats que ja coneixíem d'altres guerres. Amb un cinisme

En ambdues fotos es pot apreciar dos ambients ben diferents: la qualitat de vida d'Àustria, amb un ambient festiu i relaxat; i una càmera de gas dins el camp de concentració de Mauthausen.

extrem vam poder llegir rètols de quan hi havia les SS que deien en alemany: "compte amb els polls, un us pot causar la mort", "prohibit portar la gorra dins la barraca". Al camp s'hi podien veure diferents pavellons habilitats com a museu. A cadascun d'ells ens vam trobar una història diferent: muntanyes de cabells, maletes, sabates i altres objectes personals requisats als jueus i persones de moltes nacionalitats. Ens van impactar la cambra de gas i els crematoris, els quals mantenen una humitat que cala els ossos. En aquella sala vam trobar motius que recorden persones mortes allí, entre les quals n'hi havia de catalanes. Però la nostra sorpresa va arribar a la cúspide quan vam veure la placa d'un empresonat de la Ribera del Sió. Llavors vam comprovar que el malson nazi, no només es va viure a l'Est, sinó que també va arribar a la nostra terra. L'escala de la mort també ens impressionà. Penseu que eren massa escales perquè els presos poguessin pujar-les totes carregats de pedres descomunals. Per això molts d'ells hi van morir. En sentíem estranys, no ens podíem explicar el per què de tot allò. Fou una de les experiències més punyents i dura, difícil de descriure amb paraules.

Després de veure satisfeta la nostra curiositat, vam tornar al capitalisme europeu. Ens vam endinsar a Àustria. Allí vam trobar els típics paisatges del país, amb casetes rústiques de fusta i grans jardins. Un lloc idíl·lic, això el fa ser un dels espais més bells del món. Vam poder visitar a poc a poc els pobles, contemplar sense pressa els seus paisatges i conèixer la seva gent. Vam quedar tan meravellats d'aquest país tan calmat que semblava

que el temps passés més lentament que en cap altre lloc. Continuàvem visitant Àustria, però ja es començaven a notar els quilòmetres recorreguts, a causa de les llargues hores a dins de la furgoneta. El temps fugia de les nostres mans i encara ens quedava molta gasolina per cremar i moltes coses per veure.

Arribàrem a Salsburg, la perla del Barroc. Una de les ciutats més encantadores d'Europa i carregada d'història sobretot musical. A cada racó podíem trobar un músic que ens delectava amb les seves notes, tot recordant Mozart. Tortuosos i romàntics carrerons s'entrecruaven amb esplèndids edificis, esglésies medievals i cases senyoriales. Ens trobàvem com en un petit somni. Tots volíem quedar-nos en aquell indret.

Vam arribar al nostre últim destí austríac: Innsbruck. Ciutat immensa enmig del Tirol. De la visita al museu de vidre Swarovski vam sortir fascinats de les seves obres d'art. Un motiu pel qual és coneguda, a part de ser seu dels Jocs Olímpics d'hivern dos cops, és per la casa amb la Teulada Daurada. Aquesta té un balcó d'estil gòtic amb 2.657 teules de coure daurat.

Després de voltar deu dies per dos móns diferents: Tirol i Mauthausen, Viena i Praga, caliu i fredor, el viatge va arribar a la seva fi. Havíem de desfer el camí recorregut per tornar a casa. Això significava moltes hores a la carretera i pensar que el millor ja havia passat. Durant el viatge de tornada estàvem molt cansats, però no podíem deixar de pensar quan podríem tornar-hi.

Aquest viatge a l'Est vam dur-lo a terme la Branca de Trucs de segon any (i

últim) amb el nostre animador. El fet de ser tan pocs (7) va permetre, en primer lloc, poder marxar amb furgoneta i no haver de dependre d'horaris de mitjans de transport. I, en segon lloc, estant tantes hores junts, potenciar l'amistat i la cohesió de grup. Ens ho vam passar molt bé alhora que ens enriquíem culturalment. Vam visitar un país que té una qualitat de vida elevada i molta història: Àustria. Però també vam estar a la Rep. Txeca, un país gris i fred, el qual també posseeix molts encants. Vam viure dos móns diferents, les dues cares d'una mateixa moneda, en aquest cas Europa: l'opulència i la pobresa.

La Branca de Trucs és l'últim pas abans d'arribar a ser Caps. Som nois i noies que tenim entre 17 i 19 anys. Nosaltres no tenim caps sinó la figura de l'animador que ens orienta i dona suport.

Som conscients que els nostres anys de nois/noies escoltes: cantant, rient, fent excursions... s'han acabat. Ara ens toca a nosaltres fer cantar, riure i preparar les excursions. Acabem una etapa molt important, però en comencem una altra amb molta il·lusió i ganes de transmetre el sentiment escolta de solidaritat, amistat, treball i joc que ens han fet arribar a nosaltres. De manera que ens comprometem a ajudar els nois/es a créixer i realitzar-se com a persones".

Branca de Trucs de segon any

Si voleu apuntar-vos al Cau o simplement demanar informació, només cal que truqueu als telèfons: Elena 973 391055 i Isabel 973 390180

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. (973) 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax (973) 39 06 90
Orbrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrraga, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

**Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

*Carrer dels Estudis Nous, 15   Telèfon 973 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)*

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Col·legi Mare de Déu del Socors.

Col·legi Públic Macià-Companys.

Institut Ribera del Sió.

CREU ROJA JOVENTUT INFORMA:

Campanya de recollida de material higiènic per als damnificats de l'huracà George.

El passat mes de setembre la República Dominicana es va veure severament afectada pel pas de l'huracà George. El saldo oficial a 28 de setembre era de 201 morts, 551 ferits, 75 desapareguts i 286.208 damnificats que han perdut la seva llar, les seves collites i els mitjans econòmics.

L'amuntegament i la inexistència de condicions higièniques i sanitàries en els refugis per als damnificats ja ha produït un brot de conjuntivitis i la multiplicació de malalties com la febre, les diarrees, l'al·lèrgia i altres dolences a causa del consum d'aigua i aliments en mal estat.

Per aquesta raó des de Creu Roja Joventut hem dut a terme, durant la segona quinzena de novembre, una campanya de recollida de material higiènic pels centres escolars de la nostra vila: el Col·legi Mare de Déu del Socors, el Col·legi Públic Macià-Companys i l'IES Ribera del Sió.

La resposta obtinguda ha estat més que satisfactòria. Hem recollit un total de 2.132 productes entre sabó per a rentar la roba, sabó d'higiene personal, tubs de pasta dentífrica i raspalls de dents. Un cop classificats i empaquetats en caixes especials han estat enviats a la delegació de Creu Roja de la República Dominicana.

S'agraeix a la directiva i al professorat dels centres escolars la seva col·laboració a l'hora de difondre la campanya entre l'alumnat.

Tanmateix donem les gràcies a tots els alumnes que han contribuït en aquesta campanya amb la seva aportació de material.

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS i EMBOTITS

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
- d'Informàtica
- Material •
- Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

FLECA • PASTISSERIA
M. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64
AGRAMUNT

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà
Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30 a 20:30)
DISSABTE (de 9h. a 13 h.)
Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. / Fax 973 39 17 49

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

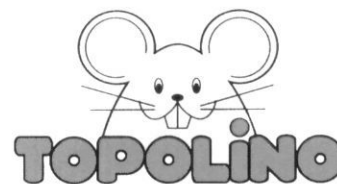
Tel./Fax 973 39 12 13
(3linics) Urgell

FABRICANT DE TENDALS

- * Tendals façana i camió
- * Tapisseria - Cortinatges
- * Matalassos
- * Persianes - Mosquiteres
- * Retolació adhesiva

Av. M. Jolonch, 38 - Tel. 973 39 06 37 - Fax 973 39 21 92
25310 AGRAMUNT (Lleida)

roba infantil
i juvenil
tot pel nadó

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 AGRAMUNT

C/. Balmes, 3 baixos - Tel. 973 60 05 55
25230 MOLLERUSSA

Notícies de la Coral

SANTA CECÍLIA

El diumenge 22 de novembre l'entitat va celebrar la festivitat de Sta. Cecília, patrona dels músics, amb l'organització d'un bon esmorzar amb coca i xocolata desfeta al pati de la casa. L'assistència fou considerable.

Després de l'esmorzar i a la plaça del Mercadal es va fer un enlairament de globus de paper.

A la tarda el grup mitjà de la Coral Bon Cant (concretament els cantaires del curs passat) es va desplaçar a Anglesola per a realitzar-hi un Concert invitats per la Coral Joia de Maig i la Infantil Dolces Veus. El concert es va realitzar a l'Auditori Santa Anna. Sota la direcció de la Joana Tolmos i amb acompanyament de piano per la Dolors Ricart van interpretar vuit cançonetes que delectaren a tots els presents. En acabar l'actuació van lliurar a la nostra coral un plat de ceràmica com a record.

CONCERT DE NADAL

Com és costum per les festes nadalenques, el dia 26 de desembre, a la 1 del migdia, la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant realitzaran el seu tradicional Concert de Nadal al temple de Santa Maria d'Agramunt. Esteu tots convidats a celebrar el Nadal amb nosaltres.

LA CORAL D'AVUI I LA INFANTIL BON CANT US DESITGEN UNES BONES FESTES NADALENQUES.

J. Pijuan

El passat dia 25 de novembre vam rebre en el nostre centre d'ensenyament, l'IES Ribera del Sió, al Dr. Jesús R. Giménez, a l'assistent social del CAP, Mar Peña, i a l'assistent social de l'associació anti-SIDA de Lleida, Núria Barberà, que van venir a fer-nos una xerrada sobre el virus de la SIDA, les seves conseqüències, com prevenir-la i els mitjans d'infecció del virus. Va ser molt interessant ja que estem en una edat que està dins de les edats crítiques (dels 16 als 25 anys).

L'activitat que van proposar-nos de fer va ser: que un noi escrivia una carta a una revista o diari plantejant unes preguntes que es feia ell i que ens demanava una resposta. Nosaltres, l'equip de redacció d'aquesta simulada revista, havíem de solventar-li els dubtes i contestar-li les seves preguntes.

"En la teva carta vam veure la teva preocupació, interès i respecte per les conseqüències de la SIDA. Intentarem donar una resposta a les teves preguntes el millor que sapiguem.

Quan a una persona li diagnostiquen SIDA-VIH la seva reacció més immediata és aïllar-se i tancar-se en si mateix per por al rebuig de la societat.

En general, no tenim por a la SIDA, tenim por a morir. Tenim por a la SIDA ja que a part de provocar-nos la mort, com algunes malalties terminals, provoca el desplaçament de les persones que t'envolten. Ser portador del VIH ens pot provocar la mateixa por que altres malalties terminals, però la societat reacciona de manera diferent, això és el que ens fa més por de la malaltia.

Quan et parlen sobre els estudis que es fan sobre la SIDA et diuen que els infectats són un de cada cent, de cada mil,... i tenim per tendència pensar que mai no serem nosaltres, per tant la majoria pensa que no cal prevenir alguna cosa que a tu no et pot passar i per això encara hi ha tantíssima gent que no utilitza cap mètode anticonceptiu a l'hora de mantenir relacions sexuals".

Per: Elisabet Anguera, Josep Amigó,
Agnès Penella, Rosa Torres,
Albert Guerrero i Patricia Giménez.

La Revista d'Agramunt i de la Ribera del Sió
Subscriviu-vos-hi!

Entrevista amb una ex-alumna de l'Institut: Pilar Sangrà

Hem cregut interessant publicar una entrevista amb una ex-alumna que va viure els primers anys d'existència de l'Institut. Esperem que serveixi per recuperar memòria i desvetllar els records de molts agramuntins.

La Pilar Sangrà Balastegui, nascuda el 1962, va estudiar en el nostre centre durant 6 anys. Els primers tres anys van ser 6è, 7è i 8è de bàsica i després hi va cursar els tres anys del BUP. Actualment està casada, té dos fills anomenats Ot i Oriol. Treballa a la seva pròpia botiga.

– **Quan vas arribar a l'Institut, quantes classes s'hi feien?**

– L'any 1973 vaig anar a l'Institut. Llavors s'hi feien nou classes de bàsica; hi havia tres classes: de 6è, de 7è i de 8è respectivament. A cada classe érem força colla. També hi havia 5è de Batxillerat (de l'antic batxillerat). Tres anys després jo vaig cursar-hi el 1r de BUP; els alumnes estàvem repartits en dues classes, segons fèiem anglès o francès.

– **Tenies molts professors?**

– Teníem un professor per cada assignatura. Recordo el Sr. Calvo que ens feia Llengua i Literatura Castellana, la Sra. Rullan d'Història, el Sr. Álvarez de Filosofia (que anomenàvem «el filòsofo»), la Sra. Burgués de Ciències, l'assignatura de Català ens la feia la Carme Novell. El Sr. Vicent Loscos ens feia Física i Química, la Teresa Huguet ens feia dues assignatures: l'EATP i l'Educació Física. El Sr. Gener, que ara es alcalde de Tàrrrega, ens feia Francès i per últim mossèn Ricard que feia Religió.

– **Com feies les classes: en català o bé en castellà?**

– A sisè, setè i vuitè si no recordo malament totes les classes eren en castellà, excepte l'últim any que vam

Uns quants alumnes al menjador, el dia de Sant Tomàs d'Aquino. Gener de 1978.

començar a fer català. A partir de primer de BUP, depenia de cada professor, però teníem l'assignatura de català.

– **Quines assignatures trobaves més fàcils i quines més difícils?**

– Les assignatures que trobava més fàcils eren les matemàtiques i la llengua. I l'assignatura més difícil era la història.

– **De quins professors guardes un record més bo?**

– Del Sr. Calvo, que em feia la llengua i literatura castellana, i de la Sra. Burgués que em feia ciències.

– **L'Institut, estava en bones condicions?**

– L'Institut estava bé, tenia un bon gimnàs i al pati hi havia dues pistes. Però no tenia laboratori ni secretaria, (ja que l'Institut encara depenia del de Tàrrrega). Tampoc disposava de biblioteca; recordo

que un dia vam haver d'anar a Tàrrrega a fer un treball, ja que aquí no teníem llibres per a consultar.

– **Recordes alguns companys?**

– Els recordo a tots, però especialment dues amigues; la Montse i la Paquita, amb qui encara mantinc una forta amistat.

– **Després d'acabar l'Institut t'has anat veient amb tots els companys?**

– Hem organitzat diferents sopars, juntament amb professors; recordo un sopar amb tots els que van fer fins a 3r de BUP; també un altre dels alumnes que van acabar el COU, (però jo a aquest ja no hi vaig anar).

– **Creus que la vida d'estudiant era divertida?**

– Sí, molt; en aquell temps ens ho vam passar molt bé.

– **La trobes en falta?**

– En falta no; però sempre recordes aquells temps; són uns records molt agradables.

– **Després d'acabar l'Institut, què vas fer?**

– Vaig anar a treballar a la fàbrica de les camises i a les nits anava a l'Acadèmia a fer com un curset de «comerç». Allà ens ensenyaven comptabilitat, taquígrafia, etc...

– **Creus que l'ensenyament ha**

Alumnes de 2n de BUP (classe de francès) davant de l'Institut. 14 d'abril de 1978.

canviat?

– Sí, molt; crec que ha canviat molt tot: la manera d'estudiar, la manera d'ensenyar... Bé jo ho veig amb el meu fill gran. Les tècniques d'estudi amb què s'ensenyava són molt diferents a les d'abans.

– **Estàs a favor de la Reforma?**

– Bé, s'haurà de veure els resultats amb el temps; però crec que l'ense-

nyament d'abans era més concentrat amb temes com matemàtiques, història, etc...

– **Ens pots explicar alguna anècdota de quan estudiaves a l'Institut?**

– Sí, sempre fèiem petites bromes a mossèn Ricard. Recordo un dia que els nois de la classe es van ficar unes bates d'anar a col·legi i les nenes portàvem una «piruleta», amb la intenció de no fer classe. Ell es va disgustar molt ja que va veure que fins i tot els més «macos» de la classe també s'havien apuntat a fer la juguesca. Així que va marxar.

Un altre dia ens vam amagar tots a l'armari i fins que ell no va marxar ningú no en va sortir.

De vegades també un noi de la classe li començava a fer preguntes sobre Déu, dient que no ho entenia i el mossèn es passava tota la classe explicant-li.

– **Vols afegir alguna cosa?**

– Sí, tan sols dir que tinc uns records molt agradables de l'Institut i dels meus companys. Tota la classe estàvem molt ben avinguda. Anàvem sempre tots a una; si dèiem de fer alguna cosa la fèiem tots. No hi havia diferències entre nosaltres.

Fent teatre per tal de celebrar el Nadal, a la capella (sala d'actes). Desembre de 1977.

Janett Roman

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

TALLERS BERTRAN, S.L.

SERVEI
OFICIAL

Reparació de tota mena de
vehicles Diesel i Gasolina

També els oferim els següents serveis:

- ✓ ASSEGURANCES
- ✓ RECANVIS
- ✓ PLANXISTERIA i PINTURA
- ✓ VEHICLES D'OCASIÓ

Ens trobareu a:

Avgda. Catalunya, 13
Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
AGRAMUNT

Elaboració artesana de torrons i massapans

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

PETITA CRÒNICA D'UNA BONICA I DOLÇA EXCURSIÓ

Quan va sortir al butlletí mensual DONNA –club que està al servei de la cultura, l'oci i l'amistat, "Prisura Cultural" que és com es subtitula el de les dones de Barcelona–, que el dia 18 de novembre es projectava una excursió a Agramunt, moltes senyores van córrer a apuntar-s'hi, ja que els era potser familiar el nom d'aquesta vila per la fama dels torrons que precisament la ràdio, premsa i televisió havien anunciat feia poc amb motiu de la fira del Torró, que es va celebrar amb molt d'èxit de públic, com a festa gran d'aquesta llaminadura.

Efectivament, l'autocar es va omplir i cap a Agramunt, que hi falta gent.

Aquests dies tardorals que ofereixen la gamma riquíssima de tots els colors, verds, ocres i grocs; i una temperatura suau amb què la naturalesa ens obsequia, tenen un atractiu molt gran per sortir de Barcelona i gaudir d'un aire més net i d'uns paisatges que la ciutat no té.

Vam arribar poc abans de les onze del matí i la M. Dolors, la nostra directora, havia programat dies abans amb la gent del poble com aprofitar les hores que passaríem a la vila perquè rendíssim tot el possible ja que hi havia molta cosa per veure i ara els dies són curts.

Efectivament, desembarcàrem a la plaça del Pou i després de donar-se a conèixer enfilàrem cap a "l'Espai Guinovart" que meravellà les excursionistes per la creativitat, bellesa i forma insòlita de presentar-ho. Reflecteix el talent del seu creador, l'amor a Agramunt ja que extreu dels records de la seva infància i de la guerra formes i lliçons insospitades que deixen una mica astorat a

qui no s'espera aquesta forma d'art tan avançat.

Després d'agrair a l'eficient guia –de cal Mils– les seves explicacions tan ben documentades i simpàtiques, ens dirigíem al museu d'en Guillem Viladot, "Lo Pardal". Allí va sorgir la segona gran sorpresa. Primer, el recinte muntat amb senzillesa i certa austeritat, però amb una elegància i amb un bon gust que només pot fer-se possible gràcies al talent, enginy i mitjans. Això és saber esmerçar els diners, em deia jo pel meu endins. Això produeix satisfacció pròpia i és un regal inestimable per al poble.

Bé, de l'anterior, no sé si en sabré fer cinc cèntims. És tan original i inaudit que fa pensar perquè posar en valor les coses supèrflues que no aprofitem i que ens fan nosa a casa nostra. I en G. Viladot amb una fantasia sorprenent, un sentit filosòfic i estètic i, fins i tot, ètic ens adoctrina perquè allí hi ha moltes ensenyances, diríem en lletra petita que ens mostren el valor de tot-tot, si sabem pensar i entretenir-nos amorosament en coses fins i tot ínfimes. "Bravo", escriptor, poeta i artesà a més d'un bon professional farmacèutic que has estat treballant tota la vida.

Fins i tot, vàrem visitar el taller on es forja tot aquell bé de déu de coses després de recollir-les del que semblava la inutilitat.

Les visitants estaven meravellades. Es pensaven que art era l'església de Santa Maria, les velles pedres de l'Ajuntament, el Mercadal amb els seus arcs, el monument al Torró i el pont romànic. Per cert, que demana a crits que s'hi dediqui temps i diners per restaurar-lo i no deixar-lo morir,

cosa que malgrat l'abandó mai no he temut.

Visitarem l'església, més o menys coneguda per l'Enciclopèdia Catalana, la col·lecció "Catalunya Romànica" de la mateixa editorial i d'altres publicacions, però forçosament després d'embadalir-se amb la portalada, a l'interior només pogueren dedicar-hi uns minuts.

Al Mercadal apreciarem la grandiositat de la plaça assabentant-se que cada setmana s'hi ballen sardanes tocades per les Cobles d'Agramunt mateix.

Després d'un bon dinar en un dels restaurants que tenen fama del poble i cametes ajudeu-me a comprar torrons, xocolata de pedra i, algú, una mica del bon embotit que es fa al poble i res més. Res més perquè el dia s'havia fet molt curt i no donava més de si.

Tothom estava content i admirat que una vila de només uns cinc mil habitants tingués tanta projecció cultural, edités mensualment una revista que dona fe de la vitalitat passada i present dels seus habitants, que tothom col·laborés que el poble estigués net, perfecte, que dona la impressió, i ho és, un dels pobles que honoren Catalunya.

I aquí acaba la meva ressenya que, segurament afegida als comentaris que les dones de DONNA faran a les altres sòcies i que si es publica al Sió, m'agradaria que llegissin les excursionistes. Projectarà una mica més el nom i la bondat de les coses que tenim a Agramunt i potser la Catalunya interior, una mica deixada de banda i desconeguda, prendrà més "volada" com a Terra Ferma que és.

Núria Morà Beleta

SOBRE L'ÀLBUM D'AGRAMUNT

Benvolgut Sr. Director,

Havent llegit en el Sió del darrer número del mes de novembre al Bernat Jofre, ell diu que està molt sorprès que no hagin inclòs algunes associacions en l'Àlbum que s'ha editat a Agramunt.

Doncs jo també vaig quedar molt sorprès en el moment que vaig adquirir l'Àlbum.

I també voldria afegir-me, ja que entenc

que el Bernat cita que s'han deixat algunes entitats de prou pes i antiguitats reconegudes. Doncs voldria dir que les entitats estan formades per gent voluntària, que treballa desinteressadament, i fins i tot alguns hi deixen quelcom de «pèl».

Lamento, i al mateix temps justifico, aquests descuits, ja que no han estat gent del poble qui ho va elaborar, segons tinc entès.

Cal afegir a les que en Bernat va nomenar: Els Diables, l'Espetec, la Creu Roja, els Grallers, l'Esbarjo i altres.

És obvi que la improvisació no és mai bona, i crec que es va córrer massa. Val la pena que les persones que van fer aquest encàrrec vigilin més i més quan són diners de tots.

Un membre d'una Entitat

SERVI 10

LLOGUERS

PISOS

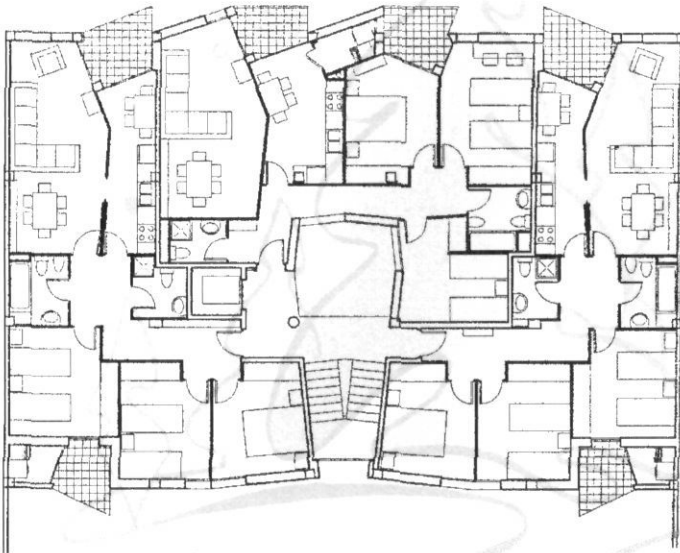
- C/. Sió. 5 habitacions. Foc a terra. 2 banys. Pos. calefacció.
- C/. Castell. Semi-nou.
- C/. Àngel Guimerà. Totalment reformat.
- C/. Avgda. Agustí Ros, 28
- C/. Baixada Mercadal. Econòmic
- C/. Sant Joan, 27
- C/. Sió. Reformat
- C/. Canal. Econòmic.

LOCALS COMERCIALS

- Sabateria de Dalt. 70 m².
- Comtes d'Urgell. 2 sortides. 5 m. d'alçada.
- Estudis Nous. 60 m².
- Local 580 m². Amb altell.
- Tàrrega. C/. Jaume I. 140 m².
- C/. Convent. Baixos. Magatzem. 13 x 12 m.
- Ctra. de Cervera, 8.
- Carrer Castell.

PARCEL·LES

- Parcel·les zona Clos.
- Parcel·les Ronda del Molinal.
- Terreny de cultiu (600 m.) zona dels horts.
- Terreny de cultiu. Ventoses.

VENDES

CASES

- Vilanova de Bellpuig. 400 m², reformada. Ideal 2ª residència. Possibilitats venda-lloguer.
- Tàrrega. Planta baixa + 2 pisos + pati exterior.
- Claravalls. 2 plantes. Cuina reformada. Terrassa.
- Casa Raval de Puigverd. Agramunt.
- Santa Maria del Camí. 2 plantes. Piscina, jardí.
- Tàrrega. Plaça de les Nacions.
- Casa Butsènit. Totalment reformada. Pedra vista.
- Tàrrega. Ctra. Barcelona.
- Cases unifamiliars. Plaça del Clos. 3 places de pàrquing. 2 plantes. Ampla terrassa.
- Casa. Plaça Mercadal.
- Mont-roig. Casa pairal, 2 plantes.

PISOS

- Artesa de Segre. Plaça Ajuntament. Acabats 1ª qualitat.
- C/. Castell, 9 1r Pis. Semi-nou.
- OPORTUNITAT. C/. Teixidors, 12. Econòmic.
- Avgda. Agustí Ros. Molt econòmic.
- Plaça Fondandana, 4. Nou.

LOCALS COMERCIALS

- Nau, Marià Jolonch, 400 m²
- Ctra. de Cervera. Ideal per comerç.
- Tàrrega. C/. Jaume I. 140 m².

SOLARS

- Polígon Industrial, 500 m². Amb serveis.
- Avgda. dels Esports, 575 m².
- Raval de Puigverd, 75 m².
- Finca urbana a Ctra. de Cervera, 550 m².
- Finca urbana. Avgda. dels Esports.

- **HIPOTECA 4%**
- **POSSIBILITAT FINANÇAMENT 100%**

Carrer Pau Casals - Carrer del Clos
Acabats de qualitat, tot exterior
Armaris encastats
Calefacció a gas
Zona ajardinada interior
Pàrquings 1 i 2 vehicles
Bona situació

ADMINISTRACIÓ DE PISOS I COMUNITATS

Tel. i Fax **973 39 23 24**

FINQUES AGRAMUNT SL

GRUP SERVIMUNT

C. Àngel Guimerà, 26 baixos 25310 Agramunt Tel. 973 39 21 22 · 973 39 17 34 Fax 973 39 21 22

E-mail: finquesagramunt@dragonet.es http://www.dragonet.es/users/d2998

ASSESSORIA IMMOBILIÀRIA, FINANCERA I FISCAL

N. Ref.	VENDES PISOS AGRAMUNT	PTES.	QUOTA MENSUAL*
16	C/. Verge dels Socors. 80 m2. 3 habitacions, bany nou, tarifa nocturna, gran traster, zona ajardinada, parc infantil, molt assolellat, vistes immillorables.	5.800.000	27.689
6	C/. Verge dels Socors, 80 m2, 3 habitacions, bones vistes.	5.500.000	26.257
28	C/. Control, 78 m2, 3 habitacions, poca reforma, òptim per a inversió.	3.800.000	18.141
13	C/. AGUSTÍ ROS. NOVA PROMOCIÓ. 4 habitacions, armari encastats, calefacció indiv., 2 banys complets. Fusteria alumini. Llar de foc. 130 m2, ascensor, grans acabats.	12.000.000	57.288
23	PL. ESGLÉSIA. 129 m2, acabats de qualitat, calefacció individual gasoli. Ascensor. Pàrquing. Vistes immillorables	13.800.000	64.449
VENDES CASES AGRAMUNT			
24	C/. Pau Casals, 80 m2, jardí. 4 habitacions. 2 banys, gran cuina, fusteria alumini, calefacció ind. gasoli. Acabats de qualitat.	18.000.000	85.932
54	Pl. Om, 4 habitacions, calefacció gasoli, magatzem. Totalment reformada, cantonera.	8.500.000	40.579
VENDES FORA D'AGRAMUNT		A CONSULTAR	
35	TÀRREGA. C/. Governador Padullés, 400 m2, jardí. Per enderrocar.	12.000.000	57.288
14	TORNABOUS. Casa molt gran, 6 habitacions, 2 banys, gran garatge, sortida a 3 carrers, jardí, calefacció gasoli.		
27	Finca 2 Ha a prop de Tàrrega, casa amb 2 habitacions. Menjador, cuina i bany,		
LLOGUERS AGRAMUNT			
<p>Pis C/. Vilavella, 160 m2, 4 habitacions, calefacció gasoli, moblat.</p> <p>Pis Av. Marià Jolonch, 60 m2, Econòmic.</p> <p>Estudi C/. Sant Joan, calefacció gasoli, nou.</p> <p>Àtic C/. Vilavella, nou, calefacció gasoli. Gran terrassa.</p> <p>Pis C/. Sió, semi-moblat, calefacció gasoli, terrat.</p> <p>Casa Ctra. de Puelles, 3 habit. econòmica.</p> <p>Pis Av. Agustí Ros, calefacció gasoli, ascensor, piscina comunitària, moblat.</p> <p>Pis Baixada Mercadal, 60 m2, reformat, tribuna. Vistes immillorables.</p> <p>Local C/. Clos 70 m2.</p> <p>Local Pl. Mercadal, 70 m2, sortida a 2 carrers.</p> <p>Local C/. Clos, 240 m2.</p> <p>Local Av. M. Jolonch, 40 m2.</p> <p>Local Pl. Pou, 120 m2, totalment condicionat.</p> <p>Local C/. Institut, 100 m2.</p> <p>Local Pl. Mercat, 45 m2, cantoner.</p> <p>Local Pl. Església, 50 m2.</p> <p>Magatzem C/. Safareigs, 600 m2, 2 entrades.</p> <p>Magatzem 300 m2, a Mafet, molt alt.</p> <p>Magatzem Raval de Puigverd, 150 m2.</p>			
NECESSITEM PISOS DE LLOGUER PER LA NOSTRA CARTERA DE CLIENTS			

(*) TIPUS FINANÇAMENT 30 ANYS. 4% INTERÉS 1R ANY. FINANÇAMENT 100%.

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.**
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.**
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.**

NOTA

Agrairiem a tothom que disposés d'imatges gràfiques relacionades amb el passat de la nostra Vila, ens les fes arribar per mitjà de qualsevol redactor. També encara s'hi és a temps de cedir-ne pel col·leccionable que s'està publicant. D'aquestes imatges en fem una còpia i les retornem ràpidament.

APLICACIONS DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Baixada del Convent, 7 - 2n
Telèfon 973 39 16 55

AGRAMUNT

Torronaires des de 1775...

La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CARAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrrega, s/n. Telèfon 973 39 06 07

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 PREIXENS

EL Dr. JOSEP Mª LAÏLLA I VICENS

En la passada edició de la Fira del Torró, vam tenir entre nosaltres el Dr. Josep M. Laïlla i Vicens, el qual fou presentat com a Llicenciat per la Universitat de Barcelona, Doctor per la Universitat Autònoma, amb ampliació d'estudis als hospitals de Viena, París i Parma.

És el vice-president de la Societat Catalana d'Obstetrícia i Ginecologia i ocupa els càrrecs de professor titular d'Obstetrícia i Ginecologia de la Universitat de Barcelona i Cap de Servei d'Obstetrícia i Ginecologia de l'Hospital Universitari de Sant Joan de Déu de Barcelona.

Són molt nombroses les seves intervencions en congressos nacionals i internacionals de la seva especialitat, a

més de la seva participació en llibres de medicina i articles en revistes espanyoles i estrangeres.

El Dr. Laïlla ens va oferir una conferència sobre "La importància de la dieta en l'embaràs i en la dona menopàusica", que va resultar ser molt interessant i instructiva per la nombrosa concurrència.

El Dr. Laïlla no és pas un desconegut per la gent de la vila, perquè és fill i nét d'agramuntins. A la vegada, tota la seva família sempre ha estat relacionada amb el que avui és la seva especialitat i la seva feina.

La seva àvia paterna, la senyora Cecília Torres i Masses (filla de cal Guapo) era llevadora i estava casada amb el senyor

Josep M. Laïlla, el qual era practicant. El fill d'aquest matrimoni, el Dr. Josep Laïlla i Torres, ha exercit durant 54 anys la seva professió de ginecòleg-cirurgià, i està casat amb la filla petita de cal Roget, la senyora Teresina Vicens i Carbonell, que també és llevadora.

Com a persona, del Dr. Josep M. Laïlla i Vicens, hem de posar de relleu la seva senzillesa i el seu afany d'ajudar tothom que li demana un favor, a més a més si es tracta de gent de la nostra vila. La qual cosa és admirable i també resulta encoratjador per a tots nosaltres saber que un professional de la seva talla se sent plenament agramuntí.

Una agramuntina

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

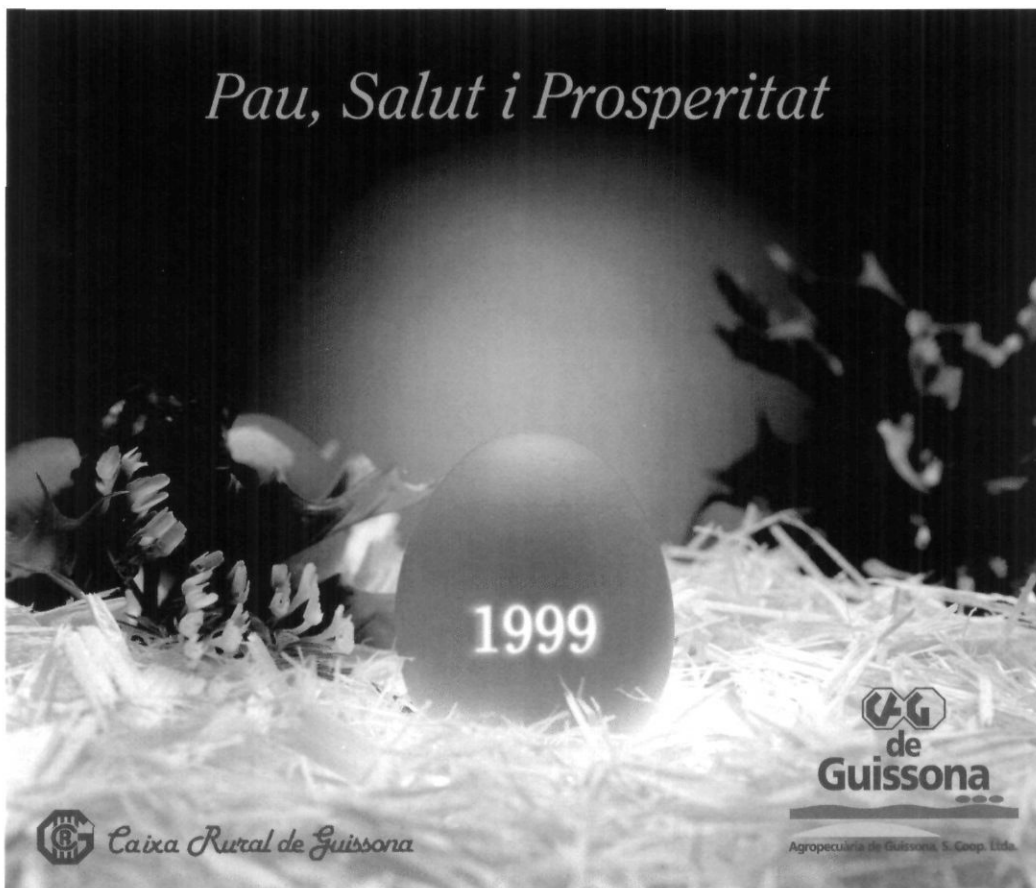
- *Durícies, ulls de poll,...*
- *Afeccions dels peus*
- *Afeccions de les ungles*
- *Plantilles correctores*
- *Ortesis de silicona*

HORARI:

Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dimecres: Matí de 9 a 13 h. i tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 h.

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a
Telèfon 930 95 81 68
AGRAMUNT

Pla d'informatització d'associacions

2ª FASE

Ara, connexió a Internet gratis

Per a 800 associacions de Catalunya

Després de la primera fase del Pla d'Informatització d'Associacions de Catalunya, en el que 500 entitats van integrar o millorar els recursos informàtics en la seva gestió, ara s'inicia la segona fase, en la que 800 entitats podran accedir a Internet en unes condicions excepcionals gràcies a l'acord entre l'Institut Català del Voluntariat, la Fundació Catalana de l'Espai i Telefónica SCR.

L'oferta s'adreça a les entitats membres del Servei Català del Voluntariat i del Club d'Usuaris de Suport Associatiu, i amb caràcter preferent per a les entitats que van participar a la primera fase del Pla d'Informatització d'Associacions.

Oferta gratuïta fins el 3 de desembre de 1998

Connexió il·limitada a Internet • Actualització de mòdem • Línia telefònica per a comunicacions • Cinc bústies de correu electrònic • allotjament de pàgina web
Assessorament i formació • Serveis TeleLine • Servei Català del Voluntariat • Suport en gestió associativa: Jurídic, Comptable, Informàtic.

Informació: 902 497 497

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

FUNDACIÓ CATALANA DE
L'ESPLAI

La present oferta és possible gràcies a la col·laboració de

 TeleLine

Gent, fets, coses...

Per què l'anorèxia?

Ja fa temps que els mitjans de comunicació dediquen especial atenció a dues de les malalties noves que han aparegut a les acaballes d'aquest segle. Primer va ser la sida i, més tard, l'anorèxia. No sé si la medicina les coneixia de molt abans, però el gruix de la societat penso que no n'havia sentit parlar mai.

A propòsit d'això, fa poc que, tot fullejant una revista que tractava a fons el tema de l'anorèxia, em vaig adonar que per les seves característiques, presenta problemes cada cop més greus, de major abast i, el que és pitjor, de més difícil solució. Una endèmia estranya i, també, diria jo, pròpia dels temps desenfrenats que estem vivint.

Tant l'anorèxia com la seva germana bulímia es veu que són filles bessones de trastorns psicològics relacionats amb l'alimentació i empenyen els qui les pateixen cap a un procés d'autodestrucció lent que, sovint, pot portar a desenllaços fatals.

Els entesos diuen que l'explicació rau de manera directa en la publicitat combinada estretament amb els patrons de bellesa llençats als quatre vents pels capdavanters de la moda, els quals s'entesten a difondre, com a perfectes, els cossos esvelts i excessivament esllanguits de les models, de qui prenen referència cegament les innocents noietes tan bon punt comencen a sentir-se com a tals. És clar que les models no arriben mai a l'extrem de tenir signes patològics d'aquesta mena, sinó no podrien pas fer la seva feina.

El que no està massa clar és a qui pretenen agradar les que es dediquen a no menjar, o si només es volen agradar a elles mateixes. Contra aquest poder tan gran i enigmàtic, és probable que només s'hi pugui oposar, amb esperances d'èxit, la força de la senzillesa presa com a deure quotidià, i recolzada en tot moment per la ponderació i el seny de la gent amb qui es comparteix el temps, tant a nivell de feina, de l'estudi o de l'oci. No sempre, però, es disposa de la màgica medecina.

Si algun dia es tornés a explicitar per la gent gran, sobretot pels pares i mestres, que els trets externs no són tan importants com els continguts, cosa que té tots els ingredients d'una utopia, fóra aleshores quan les noies disposarien d'una arma eficaç per alliberar-se dels mites imposats pels creadors i acabarien, per tant, vençant el mal de l'aparença i la frivolitat.

Que bonic seria recórrer novament a allò tan espiritual de la bellesa interior, o a allò tan sensual de buscar l'exuberància dels components corporals.

Fóra una bona manera de defensar els innocents. No us sembla?

A. Ponsa

L'Espitllera

“De la rialla fàcil”

L'escriptor Paco Candel va dir en una entrevista apareguda a l'*Avui* una frase que té molt de suc. “*És tan fàcil riure's dels altres, que no té gens de gràcia*”. La qüestió mereix una reflexió.

De tots és prou sabut que la possibilitat de “riure” és un distintiu humà. És un tret que va aparellat al raonament. Diuen que Aristòtil, notable filòsof de l'antigor, va escriure un tractat sobre aquest tema, però el llibre es va perdre de manera que hem quedat orfes d'una informació que hauria estat ben interessant i útil per a tots.

Tornant a la frase de Candel “*riure's dels defectes dels altres*”, diria que és l'actitud oposada a la virtut de “riure” que tots posseïm. Per què? Senzillament perquè demostra una poca sensibilitat i humanitat envers els qui ens envolten. Crec que és un “riure” que no és net, que neix coix d'entrada. Perquè qui es pot riure de qui? El qui estigui net de culpa, que faci la primera riallada!

Ja ho sabem que estem en un món en què la meitat de la gent es riu de l'altra meitat; però és que cada vegada es porta més això de riure's del qui tenim a la vora; d'aquell que l'ha espifiada; dels defectes o de les ensopegades dels altres.

Només cal posar en marxa la pantalleta per adonar-se de la profusió *in crescendo* de programes en què cada cop més, es passen vídeos de personatges (famosos o no!) en què se'ls veu fent ganyotes, equivocant-se cada dos per tres, caient d'un escenari... Amb l'afegit que el realitzador ens pot passar la trompada, l'ensopegada o el mastegot a ralenti i deu o dotze vegades perquè ens en fem ben bé càrrec i tot acompanyat amb un riure pregravat de rerafons que ens indica què és el que fa riure i el que no. Fa molta gràcia veure un cap d'estat com ensopega en pujar una escala. *Ah, ah, ah ...* O com un hàbil corredor s'estavella contra una tanca. *Ah, ah, ah ...* O com un infant es pixa a la falda del padrí de bateig. *Ah, ah, ah ...* O com donen un cop de pilota als dallonses d'un jugador carismàtic, el qual “impotent” cau a terra i es recargola de dolor. *Ah, ah, ah ...* O com un presentador del temps s'embarbussa i no li surten les paraules per anunciar-nos que l'anticicló no se'n vol anar. *Ah, ah, ah...*

“*És tan fàcil riure's dels altres, que no té gens de gràcia*”. S'ha arribat a un punt en què ens riem del mort i del qui el vetlla. Potser està bé que això sigui així; però llavors caldria acompanyar-ho del saber riure's dels propis defectes, cosa que ens faria menys propensos a la rialla fàcil i, en definitiva, més humils i sincers. Perquè hi ha qui se'n riu del veí i no s'adona que ell, en fer-ho, fa riure.

Joan Puig

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. (93) 464.80.27 - Fax (93) 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

patxoca

infants i joves

avinguda jaume mestres, 7
25310 agramunt

carretera de ponts, 11
25730 artesa de segre

tel. 973 39 17 48
fax 973 40 22 46

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 909 35 73 80 AGRAMUNT

SASTRERIA CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

**PELS
PÈLS**

Tel. 973 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

PERRUQUERIA

imma guerrero

Temps d'esperança i glòria

La neu queia suau i persistent cobrint tot el paisatge com si fos un gran mantell. L'avi Josep contemplava la caiguda de les volves resguardat rere els vidres de la finestra. La llar de foc era encesa i el seu escalfor s'expandia per tot l'habitacle.

L'avi Josep vivia en completa solitud, d'ençà de la pèrdua de la seva estimada esposa i fill, reclus en un petit mas situat dalt d'un tossal al bell mig del bosc. Tot i que feia molt de temps d'aquella desgràcia, el seu record es mantenia ben viu dins d'ell com si hagués passat ahir. Fou tan gran el pesar d'aquell infortuni que es tancà en si mateix tot preguntant un retrobament immediat. Però aquest prec no va arribar a materialitzar-se i durant anys i anys va haver de conviure amb aquella trista recordança. Des d'aquell dia sempre que arribava aquesta època de l'any aquella visió ressorgia amb molta més intensitat i l'embolcallava en tot el seu ésser.

Amb l'arribada d'aquests dies tan entranyables de pau i felicitat *Ella* es feia més present en la memòria del Josep. Recordava amb gran tristesa els alegres dies que havien passat junts. S'havien casat de molt joves amb la il·lusió de poder tenir una bona colla de nins corrent amunt i avall per la casa, però per desgràcia d'ells els anys van anar passant i aquest desig va anar esvaint-se, mes no l'amor que se sentien mútuament que augmentava amb el temps. Quan gairebé havien perdut tota esperança de tenir fills, *Ella* va quedar en estat. Els mesos van transcórrer amb lentitud i a mesura que se succeïen la il·lusió de ser pare l'anava envaint cada vegada més. El naixement de l'infantó s'esperava amb ànsia pels vols de Nadal.

L'embaràs va transcórrer amb summa normalitat. Ho tenien tot a punt per al dia assenyalat, mes quan arribà el moment tan esperat van sorgir durant el part unes greus complicacions que ningú

s'esperava i que posaren en perill les vides de la seva esposa i de la criatura. A tots dos se'ls presentà el greu dilema de decidir si tiraven endavant el part amb el conseqüent perill per la vida d'ella o bé interrompre'l i prendre la vida del nadó, i en aquest cas no en podrien tenir cap més. Josep va assumir amb gran desconsol la decisió de la seva *estimada* de tirar endavant el part. Era plenament conscient del perill a que s'exposava, però estimava amb tot el seu cor aquell nadó que duia dins seu i faria tot el possible per dur-lo al món.

Va ser un part llarg i dolorós. Josep va romandre al seu costat tota l'estona preguntant perquè el sofriment de la seva esposa acabés tot seguit. Les forces d'*Ella* anaven minvant cada segon que passava, però tal com desitjava va poder donar a llum un vailet. Agafà el nadó entre els seus braços i el contemplà amb tendresa amb els ulls plorosos. Al·l' instant l'infantó obrí els ulls, es miraren de fit a fit i somrigué. En aquell moment *Ella* tancà els ulls i s'adormí en un son etern sense que ell pogués fer-hi res.

Repicaven les campanes anunciant el Nadal. Una llum resplendent penetrà dins l'estança i l'embolcallà, del seu interior sorgiren unes figures que s'aproparen a *Ella* i l'acaronaren suaument. Aquella sensació la va despertar. Va mirar el nadó que encara duia als braços i comprovà que dormia plàcidament. Es va sentir atreta per aquells éssers. Un d'ells li donà la mà i la invità a seguir-los. Acceptà joiosa i va deixar la pobra criatureta sobre el llit, però al fer-ho l'infantó obrí els ulls i es ficà a plorar al veure's desprotegit. En sentir aquell plor una d'aquelles ànimes l'agafà en braços i el duqué a la seva mare. Va deixar de plorar i tots dos se n'anaren amb ells.

La pèrdua dels seus estimats va ser tan colpidora per al pobre Josep que ho abandonà tot. No podia comprendre la raó de tot plegat. Era temps de felicitat

i ara es trobava sol i completament abatut en el dolor.

Es va recloure en si mateix en un petit mas en plena solitud de la natura, envoltat dels records de la seva estimada i amb l'únic desig de morir-se, car sense *Ella* no trobava sentit continuar vivint. Amb els anys aquest prec a la mort restà en l'oblit, mes no l'estimació cap a *Ella*. Es resignà a fer la seva vida i a esperar el seu moment que quan arribés ja l'acceptaria de bon grat.

Des de darrera la finestra l'avi Josep contemplava com nevava, un nou hivern havia començat. De sobte veié un cérvol que intentava avançar amb gran esforç per aquell gruix de neu. Quan l'observà detingudament s'adonà que anava mal ferit. Agafà el gruixut abric i sortí del mas en ajut d'aquell animaló. Amb gran treballs aconseguí arribar fins ell i amb molt de compte l'agafà en braços i el duqué al mas, a la vora de la llar que emanava un agradable confort. L'animal era una femella i es trobava en un estat avançat de gestació.

Durant força dies l'avi Josep va tenir cura d'aquell animaló fins que es curaren les seves ferides. La vigília de Nadal entrà en part. Hi va haver complicacions. En veure-la patir, l'avi Josep intentà ajudar-la i en aquell moment la visió el transportà al part de la seva estimada esposa. Ressonaren unes campanes anunciant el Nadal. I en aquell moment el cérvol donà a llum. Josep s'emocionà molt en veure aquell naixement, agafà aquella bestioleta en braços i es ficà a plorar. Aleshores li vingué una profunda son. Deixà el petit nou nat amb sa mare i se n'anà al llit.

L'endemà es despertà jovial. A fora hi havia una gran bonança, el cel era serè. En la llunyania veié la seva estimada jugant alegrement amb el seu fill i s'hi apropà. Sota el brancatge d'un arbre un cérvol i la seva cria els contemplaven ajaguts.

J. Pijuan

PERÚ 97: Crònica d'un viatge (i 2)

Així com d'AREQUIPA a PUNO hi vam anar en un vol intern, amb un avió-bus, de PUNO A CUSCO hi vàrem anar amb tren. Tota una odissea. A cada estació, un transvasament increïble de venedors ambulants. Gent a dojo, nadius i forans. Un trajecte que segons la companyia ferroviària havia de durar entre 8 i 10 hores (2 hores de marge!), en vam estar 12! En un lloc determinat, quan el tren havia de superar un coll de 4.000 m., va fer llufa i no va poder pujar. Van haver de desenganxar la meitat del tren i després la màquina va tornar a recollir la resta de vagons. En aquell paratge mig desert, envoltat per altes muntanyes, aquell mig tren m'evocà records de pel·lícules de l'Oest Nord-americà.

CUSCO està situada a 3.360 m. i el seu nom original és "QOSQO", que vol dir "centre del món". És possiblement la ciutat actual més "Inca". La fundà l'Inca "Manco Capac", cap allà l'any 1200 damunt d'antigues restes preinques. A CUSCO hi podem trobar veritables mostres d'arquitectura "poligonal" i de l'arquitectura dita de "filera regular". Normalment, en l'arquitectura "Inca" no es feia servir argamassa per encaixar les pedres. Curiosament tallades de múltiples formes, encaixaven de tal manera que ni una fulla d'afaitar passaria entre pedra i pedra. Es podrien destacar quantitat de detalls, monuments, palaus, etc., però per nomenar solament una curiositat, cal esmentar la famosa "piedra de los 12 ángulos".

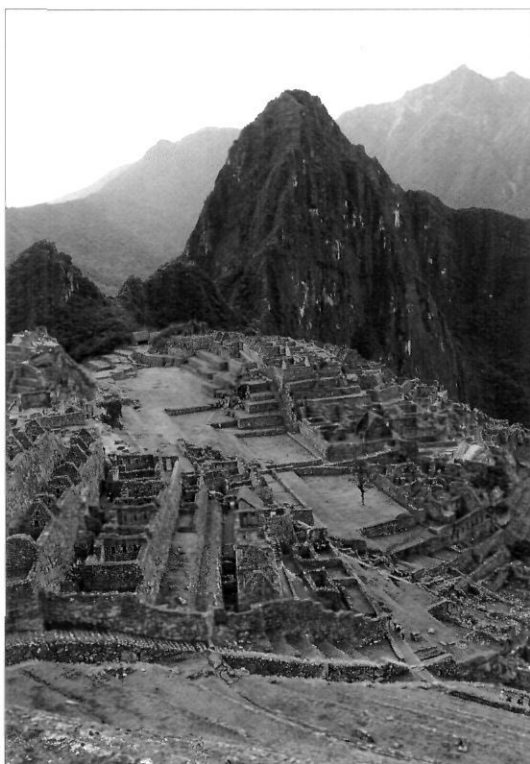
Entre d'altres punts d'interès arqueològic, a les proximitats de CUSCO podem trobar-hi:

–**SAQSAYWAMAN**: On gegantines pedres, algunes de centenars de kg., tallades de formes irregulars i encaixades a la perfecció, configuren una barreja de fortalesa i centre cerimonial. Encara que d'origen preinca, els "quechuas" de CUSCO la varen reorganitzar. És una excel·lent

mostra d'arquitectura "poligonal", amb els portals i les finestres amb forma "trapezoïdal" i les parets del tipus "talús", vertaderes obres d'enginyeria contra els terratrèmols. L'any 1536 s'hi lliurà una gran batalla. **Manco Inca** va estar a punt de guanyar-la, però una càrrega a la desesperada dels mercenaris espanyols, els donà la victòria que va acabar amb una brutal matança de milers d'indígenes.

–**QENQO**: A 1 km. de SAQSAYWAMAN, és un complex arqueològic del que es creu que va ésser un gran temple d'adoració.

–**OLLAYTANTAMBO**: Considerat com un "poblat Inca vivent", va ésser també una gran fortalesa. Aquí també, **Manco Inca** va lliurar dures batalles contra els invasors espanyols, que si bé en un principi els va posar a ratlla, al final va ésser novament vençut i va fugir a refugiar-se a la ciutat de VILCABAMBA. Cal ressaltar, el "**Templo del Sol**", format per 6 blocs rectangulars

de pedra, de més de 4 m. d'alçada per 2 m. d'amplada, acoblats per uns "llistons" també de pedra.

–**PISAC**: A 30 km. de CUSCO i a més de 3.000 m. d'alçada, el complex arqueològic de PISAC té l'estructura arquitectònica més perfecta de tot el "**Valle Sagrado**". A la localitat de PISAC i dues vegades per setmana, hi té lloc un dels mercats més típics de la cultura "**Quechua/Inca**". Compra, venda, intercanvi, etc. La gran varietat de fruits i fruites, junt amb una mostra esplèndida de treballs manuals, entre els quals cal destacar uns excel·lents tapissos, donava al mercat una vida i un color increïble.

EL "TREKKING"

La paraula "*trekking*" ve del mot anglès "trek", que vol dir "caminar" i s'empra generalment per designar un tipus determinat d'expedicions. Aquestes poden ser curtes o llargues, però sí que acostumen a ésser molt ben acurades. Els expedicionaris habitualment solen dur durant la marxa, una motxilla amb l'equip personal indispensable: aigua, roba de recanvi, farmaciola petita, quelcom de menjar, etc. I els portejadors que acostumen a ser individus nadius, duen voluminosos embalums amb les tendes de campanya, els sacs per dormir, menjar i estris de cuina, i tot el parament necessari per a un bon funcionament del "*trek*".

El nostre grup, el formaven 22 persones, de les quals 9 érem els expedicionaris, 2 eren els guies i la resta eren els portejadors, els quals a més a més de dur les grosses càrregues, s'encarregaven cada dia de muntar i desmuntar el petit campament. Cada matí en llevar-nos, trobàvem l'aigua calenta per rentar-nos i l'esmorzar sempre a punt. I a l'hora de dinar i sopar no ens mancaven uns àpats vertaderament exquisits (potser ho feia la gana!).

El **Trekking del "Camino Inca"** fins a arribar al MACHU PICCHU és la ruta més famosa de tot el continent americà. El camí, a vegades empedrat i a vegades amb grossos esglaons, està emplaçat dins la serralada Andina, evolucionant entre grans muntanyes,

zones de selva alta, forts pendents, graus i antics i esplèndids emplaçaments **Incas**. Té una durada de 4 dies/3 nits, i una llargada d'uns 40 km. La caminada comença aproximadament en el punt quilomètric 88 de la línia fèrria que passa per OLLAYTANTAMBO i a una cota d'uns 2.900 m. d'alçada.

El primer dia, a causa del desplaçament, és el més curt, a més no es guanya gaire desnivell. Seguint el curs del riu CUSICHACA, la primera acampada es fa a HUAYLLABAMBA, petit i últim poblat de tot "trek" i es passa però, per diversos conjunts arqueològics: QENTE, PULPITU-YOC, PATALLACTA, etc.

El segon dia va ésser sens dubte el més fort. Se surt aproximadament d'una cota d'uns 2.950 m. i després de deixar enrere la "selva alta", al cap d'una inacabable i dura pujada, s'arriba al coll de WARMIWAÑUSCA a 4.200 m. (és el punt més alt de tot el **Camí Inca**), baixant a continuació fins al fons de la vall a 3.500 m., on trobarem el riu PAKAYMAYU, per tornar a pujar per un estret i zigzaguejant corriol fins al lloc de la segona acampada, al costat d'una petita llacuna i més amunt de les restes arqueològiques de RUNKURAKAY, a 3.800 m.

El tercer dia, després de sortir de RUNKURAKAY i de superar un petit pas d'una mica més de 3.900 m., el camí va seguint fent pujades i baixades en tendència a baixar, ja que el MACHU PICCHU està situat a una alçada de 2.570 m. Així doncs, els que fem el **Camí Inca** podem dir que "baixem" al MACHU PICCHU i els que hi

van (amb bus) des de la localitat de AGUAS CALIENTES, són els que hi "pujen". Continuant camí, passarem pel que va ésser la gran fortalesa de SAYACMARCA, a 3.600 m. Tornarem a trobar la "selva alta" i pujarem fins a 3.700 m. lloc de la tercera i última acampada, on desota mateix nostre hi havia l'emplaçament de PHUYUPATAMARCA, un

dels assentaments **Incas** més ben conservat de tot el recorregut. Aquí el temps va fer de les seves i ens va nevar una mica, doncs cal recordar que quan és l'estiu al nostre país, aquí al **Perú** és l'hivern.

El quart i últim dia, després de passar pel magnífic indret arqueològic de WIÑAWAAYNA, s'arriba a l'INTIPUNKU o "**Puerta del Sol**". Es tracta d'un pas o "porta", on cada matí el Déu **INTI** (Sol) comença el dia allargant els seus rajos de llum cap al MACHU PICCHU. És també una esplèndida miranda de tot l'enclavament arqueològic. Després de quatre dies seguint el "**Camino Inca**", quan s'arriba en aquest indret, per tots esperat, manquen ulls per contemplar i gaudir d'un espectacle de tal magnitud. Ens envaeix un embuixament difícil d'explicar.

El MACHU PICCHU va ésser l'últim reducte conegut dels **Incas**. Els espanyols no ho van saber mai i, lògicament, tampoc van trobar-lo. I no va ésser fins a l'any 1911 quan el professor i arqueòleg **Hiram Bingham** buscant la mítica ciutat de VILCABAMBA (on visqué amagat **Manco Inca**) va trobar el que avui es coneix amb el nom de MACHU PICCHU.

MACHU PICCHU és el grup monumental **Inca** més conegut mundialment, i del que menys se'n sap. S'hi van trobar estris de coure i ceràmica, però ni or ni plata. S'hi van trobar també unes 200 restes humanes, de les quals totes pertanyien a dones. El misteri, doncs, encara és més gran. Era un recinte de dones "elegides" per servir els Déus i els líders i cabdills **Incas**? No se sap, ja que la cultura **Qhechua**/

Inca va ésser brutalment tallada i passada per les armes dels conqueridors espanyols abans que haguessin pogut desenvolupar un tipus d'escriptura.

Aquest formidable recinte arqueològic està situat en un altiplà entre dues muntanyes: l'anomenada MACHU PICCHU que vol dir "**Muntanya vella**" i que dona nom a tot el complex de la ciutat; i la que es diu HUAYNA PICCHU que vol dir "**Muntanya jove**".

Del MACHU PICCHU se'n podrien destacar moltíssimes coses, però ni ara és el moment, ni jo la persona més adequada per fer d'historiador. Però, sí que és curiós saber que ocupa una extensió d'uns 5 km²; que aproximadament la seva població va ésser d'un miler de persones; que l'única construcció semicircular que hi ha en forma de torre és l'INTITURHUASI o "**Temple del Sol**"; que en un petit recinte anomenat **La Sacristia**, al marc de la porta hi ha una pedra cantonera amb 32 angles tallats, que al capdamunt d'un petit turó hi ha el punt *magnètic, místic, i més ritual* de tota la ciutat: l'INTIHUATANA, que vol dir "**allí on s'amarra el Sol**", ja que es tracta d'un complicat observatori astronòmic, construït per un prisma quadrangular rebaixat d'un mateix bloc granític; etc. etc., i cal recordar que ni aquesta civilització ni les anteriors, no coneixien el ferro per tallar les pedres, ni la roda ni tampoc el cavall per transportar-les.

Contràriament al que hom sol suposar, la cultura i la civilització pròpiament **Inca** no es remunta pas a una antiguitat de milers d'anys, sinó solament a uns quants centenars. Aquest és potser l'encant més gran, el que una cultura no tant llunyana, sigui alhora tan enigmàtica. Entre altres divinitats adoraven el Sol (**Inti**), que els donava llum i calor; a la terra (**Pachama-ma**), que els donava els fruits; al mar (**Mamacocha**) ja que també eren hàbils pescadors, etc.

Se sap també que les regles en què es regia la seva vida i el comportament en comunitat eren ben simples i alhora eficaces. Es podrien resumir en tres frases: **Ama Sua, Ama Llulla i Ama Quella**, que volen dir: no robis, no menteixis i no siguis gandul. Frases que es repetien constantment a manera de salutació.

Molts de nosaltres tenim molt per aprendre d'aquests antics **Incas**.

Pere Ribó i Bonet - Terrassa

Desè Aniversari

Cortinatges

Sangria

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Rubèn
Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

ELECTRICITAT
F. MARCH

Francesc March Altarriba

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 919 73 70 20

A. Juan Fort

Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:

C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:

C/ Sió, 2 - Agramunt

Marbres
Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- CUINES
- BANYS
- REVESTIMENTS

- ART FUNERARI:

Làpides, panteons,
creus, foto-ceràmiques.

Tot tipus d'accessoris
d'acer i bronze

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 / 39 11 83 • AGRAMUNT

Ulls per al martiri

Els dissabtes a la tarda de cada setmana, de quatre a cinc, el meu germà i jo anàvem a unes classes de religió. Era en un pis a prop del nostre carreró empedrat. En havent acabat de dinar, quan encara assaboríem el darrer grill de la taronja que ens rajava boca endins, sortíem ambdós de casa armats d'una Bíblia: l'únic indispensable que ens demanava que duiguéssim la senyora que ens impartia aquella mena de classe suassòria. La senyora en qüestió –per ser més exactes n'hauríem de dir senyoreta perquè era una soltera furi-bunda i recalitrant– devia tenir vora vuitanta anys. Duia els cabells blancs ben estirats i recollits en una trossa a la nuca, amb una pentineta de careí. Era com escardalença, petita d'estatura, molt secardina, igual que un espàrrec ben curt i escarransit. Semblava ser només pell i os. Duia així mateix unes ulleres minúscules i –com diuen que feia Coleridge en els darrers anys de la seva vida– sempre vestia de negre de cap a peus: bruseta negra com de dol, faldilla llarga també negra, espadenyas fosques i potser un fulard gris obscur.

Mirar-la a la cara era mirar un esquelet, les conques dels ulls enfonsades, la modelació del crani perfecta, les mans primes i els dits com fusos o com claus retorts. Els ulls eren foscos i impenetrables i amb un bri de severitat freda com el glaç, d'inquisidora permanent dels mals costums o de les absències a la litúrgia. No somreia gairebé mai. Era una fanàtica de la religió duta fins a les últimes conseqüències. Naturalment, llegia la Bíblia cada dia, acudia a missa cada matí a primera hora, resava el rosari cada tarda i als vespres s'entretenia a ensinistrar un lloro tot ensenyant-li oracions. Però aquesta senyoreta de caminar rígida tenia un anhel secret que no vaig arribar a descobrir fins que ja vaig ser més gran: volia arribar a ser santa. Sí, sens dubte, el seu desig hagués estat el fet de ser canonitzada a Roma o bé que anys després de l'òbit trobessin el seu cos incorrupte com una nova Santa Teresa. La coneixíem només pel nom de "donya Maria". Dir aquest nom era suficient per inflamar-nos de sedes negres i crespons foscos i missals llatins i sacrificis incommensurables.

Vivia amb una altra dona soltera: la Mònica. La Mònica era una dona baixa i grassa, lletja, de pit opulent i geperuda (legalment –no recordo exactament com ni per què– es feien passar per germanes). Així mentre "donya Maria" ens llegia –amb veu il·luminada i fràgil– el versicle bíblic que parlava de l'infern eternal on hi hauria, per sempre més, "planys i cruixit de dents" (frase que mormolava amb la boca petita i amb una delectança d'amenaça sota la llum líquida de les finestres), la Mònica partia nous a la cuina amb un martell; o menjava ametlles amb una punta de golafretería salaç. També aquesta era una mena de rosegaltars com "donya Maria" (o potser, més aviat, per influència d'ella), però era més mesurada i condescendent, més amable fins i tot, i amb més sentit de l'humor. No semblava pas gaire espavilada i crec sospitar que fins i tot gaudia d'una certa afecció secreta al moscatell. "Donya Maria" –mentre la Mònica feinejava per casa– ens capolava amb els suplicis cremadissos de Sant Llorenç o de les sagetes que van travessar el cos de Sant Sebastià o bé de la castedat privilegiada de Santa Àgueda... La religió era per a ella un sender dolorós i acerb que només era apte per als valents temeraris o per als més escollits. Ella, fet i fet, aspirava a ser una màrtir.

Quan vam arribar a tocar de l'adolescència, aquelles vides de sants i aquelles receptes bíbliques ens van començar a cansar una mica. Sí, ens estiraven d'altres coses. El despertar de la concupiscència no admetia aquella puresa draconiana que ens aconsellava amb veu sibil·lina i tètrica "donya Maria". Ens recomanava, per exemple, que, en passar davant d'un quiosc on hi hagués revistes eròtiques, giréssim la vista; i fins ens feia prometre amb solemnitat que així ho fariem. Cada dissabte, doncs, ens inquiria, fanàtica, si havíem acomplert la promesa. Un dia el meu germà i jo li vam expressar a la mare la voluntat de no assistir més a aquelles classes de religió, no pas perquè no creguéssim en Déu, ans perquè començàvem a veure com un poc antinatural aquells ulls delirants i transfigurats que ens fonien el cor a base de tot de càstigs tremebunds i de focs eterns. La mare va anar a parlar amb

"donya Maria". Recordo aquella tardor tarda de dissabte en què davant nostre la mare li va dir a l'anciana que no aniríem més a les sessions religioses. Ella va fer un gest de desdeny i va dir: " Si no volem que els vostres fills se salvin...". Vam deixar d'anar-hi, però. Per fi, doncs, podríem aturar-nos, àvids, a contemplar les cuixes incitants i les sines nues de les portades de les revistes dels quioscs i ningú no ens obligaria més a apartar la mirada lasciva d'aquelles visions enlluernadores.

Molts anys després, ja en plena joventut, vaig trobar un dia "donya Maria" pel carrer del Carme (segurament sortia de missa o del rosari o de les sempiternes visites al Santíssim). Em va aturar i vam enraonar una estona. No gaire estona, però. Una de les primeres coses que em va preguntar va ser sobre la meua creença en Déu i sobre la meua assistència a missa. Vaig pensar que mentir no conduïa pas a res i vaig decidir de dir-li la veritat: no només no acudia a les misses sinó fins i tot no creia en Déu. Ella va aclucar els ulls martiritzats amb recança i només es va permetre de murmurar, mig compassiva. "Et condemnaràs". Dit això va girar cua i va allunyar-se amb el seu pas tan enravenat com inflexible. Em va semblar d'un altre temps, com de novel·la decimonònica redactada per un capellà.

L'última notícia que vaig tenir d'ella va ser que havia estat assassinada. El diari de la capital, ja fa alguns anys, va dur la nova a la primera pàgina (com aquells crims sangosos i sensacionalistes que s'estampaven a principis de segle). La seva companya de pis, la Mònica, li va ensorrar el crani a cops de martell, com qui parteix nous o avellanes. La víctima tenia més de noranta anys. L'homicida va ingressar a la presó de seguida i dos dies després va morir d'un infart mentre dormia a la cel·la. Quan ho vaig comentar amb la família vaig opinar que potser la mateixa "donya Maria" havia forçat fanàticament el seu martiri tot pensant que així esdevindria una santa. De vegades penso que aquella dona tan antiquada, que semblava malviure de ple al segle dinovè o potser encara abans, només era una obstinada infel·lix a frec de la malaltia. I també rememoro la darrera frase que em va dirigir en vida: "Et condemnaràs". Sí: la religió encarcarada i castigadora era la seva forma d'intimidació verbal. Però crec que aleshores ja intimidava poca gent. Condemnava tan sols en nom d'una obsessió.

Màrius Blàvia

Li paguem l'interès més alt

5%

*
Fix 3 primers mesos

Les imposicions a termini de 2 anys més rendibles.

* Interès nominal de sortida, fix durant 3 mesos; després, interès variable trimestral indexat amb el Mibor a 3 mesos del dia 20 del mes anterior menys 0,50%.

Exemple a 2 anys: Mibor dia 20/10/98 4,04%,
TAE resultant **3,77%**.

Vingui a Caixa Penedès i informi-se'n.

Caixa Penedès

<http://www.caixapenedes.es>

SECCIÓ FUTBOL SALA

CATEGORIA 3a DIVISIÓ

Hola amics!

El passat dia 20 de setembre va començar la temporada de Futbol Sala. Enguany, el nostre equip de la categoria de tercera divisió provincial està competint amb un nivell força acceptable.

En els primers partits es va notar la manca d'acoblament dels jugadors als sistemes de joc implantats per l'entrenador, però a poc a poc sembla ser que es va agafant la forma i la mentalitat necessària per aconseguir resultats positius.

El més important és que durant aquest mes de novembre s'ha jugat com un autèntic equip i els jugadors han complert a la perfecció amb la seva missió dins del rectangle de joc. Com a conseqüència d'això, l'Agramunt en els últims quatre partits disputats ha materialitzat una espectacular remuntada en la classificació general i ha passat d'ocupar el novè lloc a la tercera posició.

També cal esmentar que en l'últim partit s'ha trencat la mala sort pel que fa als partits de casa, ja que dels tres disputats no se n'havia pogut guanyar cap (1 derrota i 2 empats), la qual cosa contrastava amb els disputats a fora, que dels quatre jugats se n'havien guanyat tres i perdut només un.

DATA	PARTIT	RESULTAT
20/09	ARGAL MOLLERUSSA-CH AGRAMUNT FS	5 - 4
10/10	LA POMA BARBENS-CH AGRAMUNT FS	1 - 8
17/10	CH AGRAMUNT FS-XANDRI CERVERA	1 - 2
24/10	PROM. ART. OROBITG-CH AGRAMUNT FS	3 - 4
31/10	CH AGRAMUNT FS-JOV. PONTSICANA	6 - 6
06/11	GRANGUAR FS-CH AGRAMUNT FS	2 - 3
13/11	CH AGRAMUNT FS-CAMBRILS FS	6 - 6
21/11	LA RAPITA FS-CH AGRAMUNT FS	2 - 10
28/11	CH AGRAMUNT FS-MOBEL LINEA	7 - 3

Joan E. Rodríguez

PASTISSERIA GRANJA

ESPECIALITAT EN MOUSSES, REPOSTERIA ARTESANAL, TOTA CLASSE DE PASTISSOS, PIZZES I ASSORTIMENTS D'ENTREPANS

ELABORACIÓ PRÒPIA

Bones Festes

Avgda. J. Mestres, 2
Telèfon 973 39 22 83
AGRAMUNT

SECCIÓ D'HANDBOL

Cadet femení

Resultats:

7/11/98	H Alcarràs - Agramunt	8-15
21/11/98	CPM Onze de Setembre - Agramunt	4-31

L'equip cadet femení està fent una temporada impressionant. Si l'any passat ja ens va sorprendre amb els resultats que va assolir, aquest any porta la mateixa trajectòria. Esperem que les jugadores es mantinguin en aquest bon nivell.

Juvenil masculí

Resultats:

1/11/98	CHR Cornellà - Agramunt	15-29
14/11/98	H El Papiol - Agramunt	12-35
21/11/98	Agramunt - H Puig Reig	31-20

L'equip juvenil masculí està obtenint uns resultats força significatius. Tots els jugadors partit a partit estan demostrant que són l'equip "líder" de la categoria. L'aprenentatge, l'esforç, la il·lusió i la dedicació de jugadors i entrenador, es mostren a cada partit.

Júnior masculí

Resultats:

31/10/98	Agramunt - GEIEG	22-24
21/11/98	Escolapis Sarrià - Agramunt	16-23

Els resultats no acompanyen el bon joc dels nostres jugadors júnior ja que la categoria de catalana preferent és una lliga molt forta, en la qual es juga amb equips d'alt nivell (la majoria són filials d'equips de la 1a nacional).

Esperem que en els propers partits el bon joc realitzat pels nostres jugadors donin el fruit esperat.

Sènior femení

Resultats:

14/11/98	Agramunt - UDL Lleida	15-10
21/11/98	Associació Lleidatana - Agramunt	20-10

Després d'uns anys sense equip sènior femení, enguany podem dir que tenim un equip que ens ha sorprès a tots els aficionats pels seus bons resultats. L'equip sènior, compost d'agramuntines, està demostrant la seva bona base i ganes de quedar en una bona classificació.

Sènior masculí

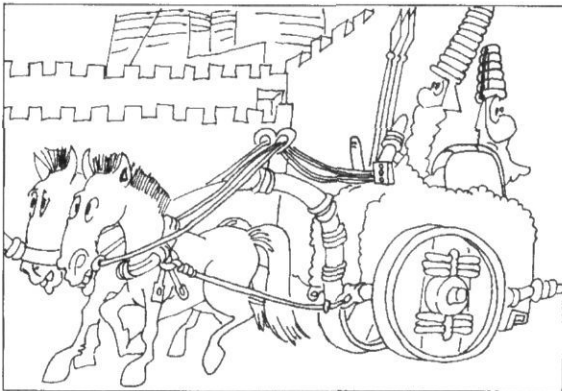
Resultats:

1/11/98	CHR Cornellà - Agramunt	19-26
7/11/98	Agramunt - H Sant Just	35-16
14/11/98	H El Papiol - Agramunt	24-25
21/11/98	Agramunt - H Puig Reig	24-17

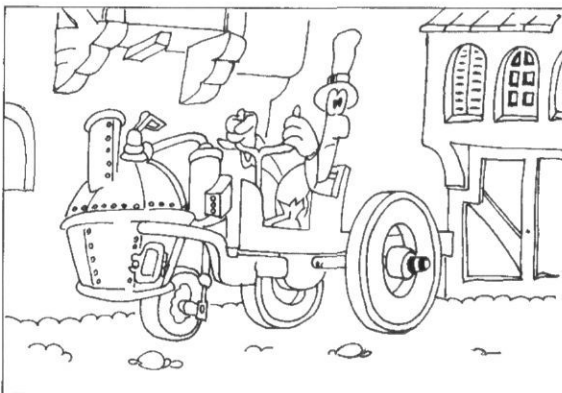
L'equip sènior ens sorprèn pels bons resultats que està assolint. Un equip que inicialment tenia l'objectiu d'assimilar nous conceptes i noves tècniques, rellevant en segon terme la importància de guanyar partits, demostra que aquests nous conceptes i tècniques es van assolint a poc a poc i, per tant, els encoratgem perquè s'esforcin, encara més, partit a partit.

C.H.A.

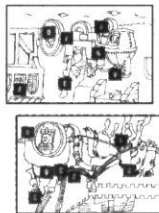
COINCIDÈNCIES

Trobeu els 7 detalls iguals que hi ha en una i altra vinyeta.

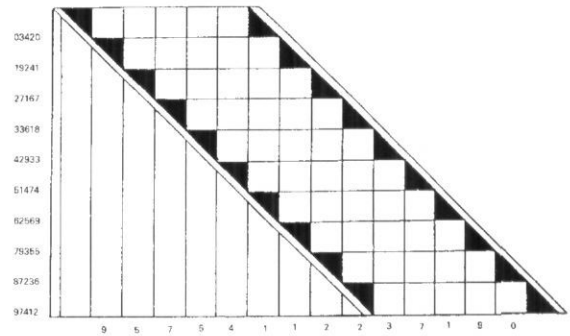

Solució a les COINCIDÈNCIES:

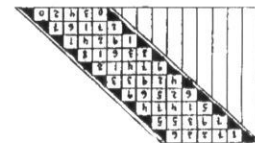

ESCALA NUMÈRICA

Tenim 10 xifres representades per 10 esglaons. El joc consisteix en col·locar les xifres en cada esglaó, de manera que finalment la seva suma, coincideixi amb la que et donem.

Solució a ESCALA NUMÈRICA:

SALT DE CAVALL

Començant per la sil·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

Plan	bra	amb	i
ràs	a	gri	sem
i	ta,	viu	a
	le	cri	a.

Solució al SALT DE CAVALL, per P. R.:

Planta, sembra i cria i viuràs amb alegria.

L'ACUDIT D'EN CREUS

- Ara celebrarem les Noces d'Or! Volia que em fessis un pastís de cinc pisos.
- Senyor Joan, no sé si li podré fer, hauré de demanar permís a l'Ajuntament, em sembla que només autoritzen fins a tres pisos.

Imatges d'ahir

J. Bertran

Aquest equip de futbol agramuntí és dels primers anys 40 i alguns dels seus components no han estat identificats. L'amable lector que ens ha facilitat la fotografia hi adjunta una relació de noms que transcribim a continuació: 1) Miliar. 2) Marià Jolonch. 3) Ramon Lluelles. 4) Josep M. Sans. 5) Ramon Galceran. 6) Emili Biel. 7) Cosme Rubinat. 8) Joan Panadés. 9) Enric París. 10) Unamuno (soldat Batalló Treballadors). 11) Pere Vilalta. 12) Josep Cuñat. 13) Manuel Mazón. 14) Francesc Lecha.

La caLa i SeRa.

DISTRIBUCIONS

J. Areny
S. L.

Tels. 973 39 01 53 - 973 39 17 56
Fax 973 39 12 74
25310 **AGRAMUNT** (Lleida)

Bones Festes

ELS OFEREIX UN EXTENS ASSORTIT EN LOTS D'EMPRESA
PANERES, PLAFONS, REGALS DE NADAL, VINS, CAVES
PERNILS, ETC... I ESPERA QUE VISITI LA SEVA
EXPOSICIÓ AL CARRER SANT JOAN, 6

★ OFERTES ESPECIALS PER NADAL ★

Vintè i vuitè aniversari
dels esposos

Ramon Mora i Solsona
Rosa Vicens i Miralles

A. C. S.

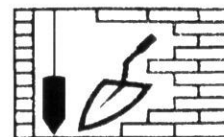
Us preguem un bell record i una oració.

Agramunt, desembre 1998

BAR ESPORT

**Crema de cafè, combinats
i tapes variades**

Plaça del Mercadal, 2 - Tel. 973 39 03 02
AGRAMUNT

CONSTRUCCIONS

BLANCO-ROVIRA, S.A.

SERVEI DE COMPRESSOR I GRUP ELECTROGEN

Carretera de Tàrrega, 23
Telèfon 973 39 07 20

AGRAMUNT

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

la lluernia

Encara a hores d'ara no entenem perquè no va ser recollida la moció que vam presentar al darrer plenari. Aquesta vegada la vam entregar amb tanta antelació que pel que es veu només va servir per esverar el Sr. Alcalde ja que no la va voler ni tramitar. De què anava la proposta? Doncs de buscar la manera que s'arrangés la travessia que passa per les avingudes Marià Jolonch i Àngel Guimerà. Se'ns ha dit que no calia discutir-la en la sessió davant tots els regidors perquè l'equip de govern ja té un projecte elaborat. Però com podem nosaltres endevinar si hi ha un projecte quan la notícia no se sap fins que ja està en marxa? Tant costa d'explicar als edils de l'Ajuntament que està previst fer-hi un arranjament? Nosaltres no n'hem rebut cap confirmació.

Finalment s'ha reconegut que la regulació del trànsit que circula pels vials d'aquestes avingudes requereix una adequació que ara no té. L'estat deplorable de molts trams de la calçada, però sobretot els elements delimitadors de la vorera que en molts llocs es confonen amb la mateixa carretera ha provocat amb el temps l'enfonsament i deteriorament del ferm i de l'enrajolat de tot aquest espai urbà

I després, la més grossa és que ens acusen d'oportunistes. Però com se'ns pot dir això si són ells els que s'aprofiten de les mancances per caure en la més gran incongruència? Si consultem els escrits que us venim adreçant des d'aquesta revista es pot veure que ja el mes d'abril de l'any 1992 dèiem: «...la-

Foto: Grup Socialista

Amb aquesta vorera tan malmesa qualsevol cosa que s'hi faci serà benvinguda. Amb vint anys no s'hi ha esmerçat cap millora.

mentable l'aspecte d'alguns carrers on les voreres estan inacabades, com és el cas d'Àngel Guimerà i Marià Jolonch, uns carrers ben centrícs». Per tant, si amb sis anys i mig de denunciar el mal estat d'aquestes avingudes se'ns considera que som uns oportunistes ja cal que s'ho facin mirar. Una cosa és clara, si passem per aquesta artèria urbana la seva imatge ens mostra que està molt degradada. I no és cosa d'ara. Fa més de vint anys que convé acabar-la en la part que no va ser refermada en les voreres del sector nord. Probablement el que els molesta és que actuem com un grup que ben bé podem ser equip de govern. De solucions no ens en falta. Algunes d'elles es veu que també són assumides per qui governa encara que sense voler reconèixer-ho. En resum, ara finalment, sigui com sigui, volen incloure aquesta obra

necessària en els pressupostos de l'any que ve. Com els ha costat d'entendre-ho!

No podem deixar d'esmentar que a mitjans de novembre l'equip de govern va anunciar amb bombo i platerets que volen traslladar el Pont Vell a un altre lloc del riu Sió. En aquests cas es confirmaria que les obres mal acabades –entengui's passarel·la– surten doblement cares. És una fórmula que no la trobem viable amb els recursos de què disposa el nostre municipi. Diem-ho clar! No ens podem permetre una obra de tal magnitud! Aquestes decisions no es poden prendre si no es formulen en un context que admeti arribar a un solució raonable. Des del **grup socialista** els volem dir que si volen comptar amb nosaltres caldrà que s'enceti un debat amb el màxim de consens possible.

Un nou projecte sense comptar amb l'oposició: traslladar el Pont Vell, pedra a pedra, per situar-lo en un altre punt del riu Sió. S'ho han pensat bé?

Ja entenem que la situació actual no és la idònia i que cal modificar-ho perquè l'accés entre les dues bandes de riu sigui més racional, però les coses no s'han de fer amb criteris tan poc prudents. Esperem esdeveniments i ja veurem en què queda tot aquest propòsit tan desafortat.

Per acabar, ja en plenes festes nadalènques, esperem que el guarniment dels carrers principals de la nostra vila sigui més lluït que les altres vegades i ho aprofitem per desitjar-vos els millors propòsits i que l'any que ara encetarem sigui plenament joïós.

Durant aquestes festes nadalenques, obsequia els seus clients amb una butlleta pel sorteig **d'un rellotge d'or i un anell de maragda i brillant**, en combinació amb les tres últimes xifres del 1r i 2n premi, respectivament, de la rifa del Nen (5-1-99).

JOIERIA
RELOTGERIA

GARRABOU

Carrer Sió, 16 - Tel. 973 39 25 17

Ctra. de Cervera, 43 - Tel. 973 39 22 44

AGRAMUNT

LEROM, S.L.

ESPECIALITAT EN MOBLES A MIDA

Els desitja Bones Festes

Polígon Navesma - carrer La Segarra, parcel·la 3 C
Tel./Fax 973 39 23 89 - 25310 **AGRAMUNT** (Lleida)

Grup Municipal d'ERC d'Agramunt

Benvolguts lectors,

Com molts de vosaltres recordareu en el Sió núm. 416 del darrer mes d'octubre i en les planes de "l'Ajuntament informa", es publicava la sentència de la demanda que l'ajuntament havia presentat contra Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca SA, amb motiu de l'apropiació fraudulenta per part de l'esmentada empresa d'uns terrenys de propietat municipal, o sigui de tots i cadascun dels agramuntins (vegeu Sió núm. 368 de l'octubre de 1994 i Sió núm. 398 de l'abril de 1997).

Donada la singularitat del cas i la polèmica que el va envoltar durant els anys 1994, 1995, 1996 i 1997, aquesta sentència favorable m'obliga a fer dues reflexions.

La primera reflexió és que ha quedat demostrat que no sempre cal la majoria absoluta per tirar endavant i fer triomfar allò que és just. En aquest cas, i malgrat la falta de voluntat de l'equip de govern de CiU, la falta de col·laboració de gairebé tothom i la negativa de l'alcalde, el Sr. Josep Huguet, a facilitar informació documentada, ha estat suficient un sol regidor d'Esquerra Republicana de Catalunya perquè el grup majoritari en el nostre Ajuntament s'hagi vist obligat a acceptar que també en aquesta ocasió s'havia de defensar els interessos de "tots" els agramuntins. I, per tant, iniciar un procediment judicial contra Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca SA amb la finalitat de retornar els esmentats terrenys al seu legítim propietari.

La segona reflexió ve en forma de preguntes. Què ha passat d'ençà l'any 1994, quan aleshores des de l'equip de govern s'intentava amagar tot aquest afer? (En aquell moment totes les propostes relacionades amb aquest assumpte que el Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya presentava perquè fossin debatudes a les sessions plenàries de l'ajuntament eren sistemàticament rebutjades amb el pretext que aquest

era un tema que valia més ni tocar-lo ja que podia trencar la convivència entre els agramuntins i posava en perill els llocs de treball de les empreses vinculades amb Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca SA en el nostre municipi. També es va pressionar algun dels diaris provincials perquè no publiquessin la primera notícia i se'm va amenaçar personalment perquè desistís de tirar endavant amb l'afer).

Què ha canviat d'ençà l'any 1994 que ara és el mateix equip de govern de CiU, qui decideix publicar la sentència a la revista Sió, tot i sabent que encara està pendent de resolució l'apel·lació presentada per Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca SA? No hi ha perill ara de trencament de convivència ciutadana? No perillen ara els llocs de treball?

Aquesta vegada ha estat l'equip de govern de CiU qui ha volgut donar publicitat a la sentència i ell sabrà, i no jo, els motius que l'han dut a fer-ho, però tampoc no em vull estar de donar-hi la meua opinió.

Crec, sincerament, que en un principi tant l'alcalde, el Sr. Huguet, com el seu equip de govern (especialment el de la legislatura passada) no tenien ni la intenció ni la voluntat de demandar l'empresa Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca SA i per això intentaven rebaixar la tensió amb els arguments del trencament de la convivència i la pèrdua de llocs de treball. Amb el convenciment que amb una forta pressió social aconseguirien deixar les coses tal i com estaven fins a aquell moment.

Això no s'aconsegueix i el Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya continua insistint en el tema. Finalment, es produeix una sentència favorable als interessos municipals, la qual cosa indirectament ens dona la raó i ens diu que estàvem en el bon camí des d'un bon principi.

Com que s'atansen eleccions municipals Convergència i Unió no pot ni esperar a conèixer la sentència a l'apel·lació presentada per Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca SA. Li cal capitalitzar

aquest primer triomf i per això decideix donar-li publicitat a través de la premsa i del seu cap, el Sr. Josep Huguet, que ara va pregonant a "bombo i platillo" els èxits de la seva gestió en aquest assumpte, talment com si ell fos el gran salvador de la pàtria agramuntina (volia dir patrimoni agramuntí).

Aquest canvi d'actitud tan sobtat després de conèixer la sentència em fa pensar que tant al nostre alcalde com el partit que li dona suport, ni la convivència ni els llocs de treball (altament posats en perill) no els importen una merda. I que l'únic que els interessa és l'oportunitisme polític del moment i uns resultats favorables en les pròximes eleccions municipals que els pugui garantir, si més no continuar cobrant les retribucions exagerades (hi ha alguns regidors que reben una retribució mensual de l'ajuntament superior al que guanyen molts treballadors d'empreses després d'haver treballat tot el mes la jornada laboral completa) i mai no vistes a Casa la Vila fins que a començaments d'aquesta legislatura es van aprovar amb els vots favorables de CiU i PP.

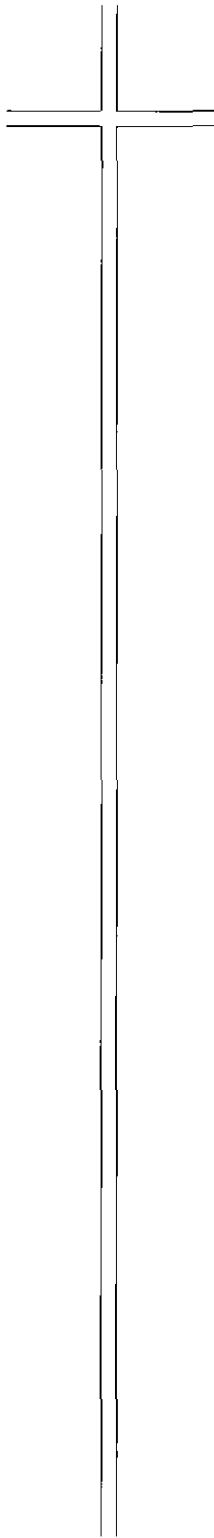
En les pròximes eleccions municipals crec que val la pena que l'elector tingui en compte totes aquestes actituds ja que són importants a l'hora d'administrar els interessos de tots plegats.

D'obres, festes i celebracions qualsevol ajuntament, sigui del color que sigui, en farà fent crèdits i demanant subvencions, però amb una millor predisposició, una voluntat de servei al ciutadà i una bona gestió pel que fa al patrimoni comú. Podem millorar molt més la nostra vila i el benestar dels agramuntins sense necessitat de continuar augmentant l'endeutament municipal i hipotecant el funcionament de futurs ajuntaments.

Aprofitem l'avinentsa d'aquestes festes per fer un parèntesi i desitgem-nos tots plegats un Bon Nadal i Felix Any Nou.

Jordi Padullés i Serra

Regidor d'Esquerra Republicana de Catalunya

*«Morir bé, no és acabar,
sinó heretar la vida
Eterna».*

*La teva suau presència
i el teu dolç somriure
romandran per sempre
en els nostres cors.*

Primer Aniversari de

Mercedes Vilà i Torres

VÍDUA D'ANTONI BARÓ

*que morí cristianament el dia 27 de desembre
de 1997, havent rebut els Sants Sagraments i
la Benedicció Apostòlica.*

A.C.S.

Tots els qui t'estimàvem sempre et recordarem.

Agramunt, desembre de 1998

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern, 30-10-1998

ACTIVITAT CLASSIFICADA

S'acordà formular una al·legació a l'informe desfavorable de la Comissió Territorial d'Indústries i Activitats Classificades, adoptat en data 20-10-1998, referent a l'expedient promogut pel Sr. Joan Vall i Majoral per a la legalització d'una activitat d'explotació porcina d'engreix, situada a la partida Forques, Polígon núm. 21 Parcel·la núm. 26, d'aquest Terme Municipal. Als efectes que sigui informat favorablement, adduint les circumstàncies següents:

a) L'explotació porcina del Sr. Joan Vall i Majoral es troba en ple funcionament, amb les degudes autoritzacions del Departament d'Agricultura, i disposa del corresponent llibre d'explotació, amb marca oficial: 004-EJ, Número de Registre: 35 i 36.

b) L'explotació porcina del Sr. Joan Vall i Majoral es troba degudament inscrita a l'Agrupació de Defensa Sanitària de porcí de l'Urgell.

c) Dita activitat reuneix totes les condicions i mesures de seguretat per evitar la difusió de malalties.

CONVENI AMB LA COMPANYIA FECSA

S'aprovà el conveni a signar entre l'Ajuntament d'Agramunt i la companyia Fecsa, per efectuar la connexió amb una potència de 100 kW a l'edifici del Casal Agramuntí.

Comissió de Govern, 10-11-1998

PASSEIG DEL SIÓ

S'informà favorablement la proposta del Regidor d'obres de l'avantprojecte per a l'arranjament de la zona del Passeig del Sió, compresa des del pont romànic fins el pont de la CC-240, amb indicació de les zones verdes, pas de vianants, punts d'enllumenat, bancs, papereres i zona d'esbarjo.

PONT ZONA DEL PONT DE FERRO

S'acordà procedir a la instal·lació de baranes a banda i banda del pontet existent previ al pont de nova construcció realitzat sobre el riu Sió, en la zona del pont de ferro.

URBANITZACIÓ DEL CARRER BAIXADA DEL CONVENT DES DELS DIPÒSITS FINS A LA CRUÏLLA

S'aprovà la despesa i la realització de la 1a fase de les obres d'urbanització del Carrer de la Baixada del Convent des dels dipòsits fins a la cruïlla, amb un pressupost d'execució per contracta que ascendeix a la quantitat d' 1.220.222 PTA.

Així com, l'adjudicació de les obres a l'empresa Romero Polo, SA.

CERTIFICACIONS

– La Certificació número 7, de les obres d'execució del Casal Agramuntí, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Hnos. Ojeda, SL, per un import de 8.212.413 PTA.

– La Certificació número 3, de les obres d'execució del Casal Agramuntí (Electricitat i Climatització), lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Germans Martín, SL, per un import de 2.976.756 PTA.

ACTIVITATS CLASSIFICADES

Es van informar favorablement les següents activitats classificades:

– Sr. Josep Folguera i Bros, en sol·licitud de Llicència Municipal per legalitzar en la partida Almenara Alta (Polígon 16 Parcel·la 16), d'aquest terme municipal, una granja porquina d'engreix.

– Sra. Anna Farré i Farràs, en nom de Productos GRG, SL, en sol·licitud de Llicència Municipal per instal·lar al Camí Vell de Tàrrega, núm. 9 i 9A, d'aquesta localitat, dues sitges d'emmagatzematge de granza.

– Sra. Josepa Novell i Begué, en nom d' Imago, SL, en sol·licitud de Llicència Municipal per instal·lar en l'Av. de la Generalitat, núm. 7 i B 8, d'aquesta localitat, un taller mecànic de fabricació i instal·lació de maquinària agroalimentària.

BAIXA ESTABLIMENT

S'acordà donar de baixa del Registre d'Establiments, el corresponent dedicat a l'ensenyança d'informàtica, de la Sra. Maria Eva Solé i Raurich, així com els arbitris que pogués generar dita activitat.

ESCOLA DE COBLA

S'acordà iniciar la prestació d'aquest nou servei municipal de l'Escola de Cobla d'Agramunt, que es prestarà per l'Escola Municipal de Música, i la contractació del personal necessari per al desenvolupament d'aquest servei.

MERCAT DE NADAL

S'acordà organitzar el proper dia 8 de desembre amb la col·laboració de la Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt, el primer mercat de Nadal, amb la participació del comerç i indústria local que disposi de productes típics amb motius nadalencs.

Així com iniciar els contractes amb els diferents sectors per tal de portar a terme dita activitat.

Foto: Ajuntament

Rehabilitació i ampliació dels vestuaris del Camp de Futbol.

Foto: Ajuntament

Infraestructura carrer Sud.

➔

RATIFICACIÓ DEL PROJECTE D'ABSENTISME ESCOLAR ABS ELABORAT PEL DEPARTAMENT DE SERVEIS SOCIALS COMARCALS

S'acordà ratificar l'aprovació del projecte d'intervenció davant l'absentisme escolar ABS, redactat pels serveis socials comarcals.

COL-LABORACIÓ DE LA CAIXA D'ESTALVIS DE MANRESA

Es va prendre l'acord d'aprovar el conveni a signar amb la Caixa d'Estalvis de Manresa on s'estableix que la Caixa de Manresa farà una aportació econòmica de 5.000.000 PTA, destinades a la biblioteca pública d'Agramunt, que s'ubicarà al Casal Agramuntí.

SOL-LICITUD A LOCALRET DEL PROJECTE DE TELECOMUNICACIONS I OFERTA ECONÒMICA DE MATERIALS PEL PP NÚM. 4 FONTANILLES

S'acordà sol·licitar al consorci "Localret", la redacció d'un projecte de telecomunicacions per a la instal·lació d'una Infraestructura destinada al futur pas dels diferents operadors de telecomunicacions en la urbanització del Pla Parcial núm. 4 Fontanilles.

Demanar alhora, una oferta econòmica per al subministrament dels materials com poden ser conductes i elements auxiliars necessaris per a la construcció i instal·lació d'aquesta infraestructura.

RECURS ORDINARI CONTRA L'ACORD DE LA CONFEDERACIÓ HIDROGRÀFICA DE L'EBRE

Es va aprovar la interposició d'un recurs ordinari contra l'acord de denegació de la suspensió de les liquidacions que tenim impugnades davant la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, de conformitat amb la proposta presentada per l'assessor jurídic de la Corporació, l'advocat Simeó Miquel i Roé.

CONTRACTE ADMINISTRATIU D'ARRENDAMENT DE BAR DE LES INSTAL·LACIONS DEL BAR DEL CASAL AGRAMUNTÍ

Atesa la propera inauguració del bar del Casal Agramuntí, es va aprovà la pròrroga pel termini de 5 anys del contracte d'arrendament de les instal·lacions del bar del Casal Agramuntí, al Sr. Francesc Trepà i Barceló.

Comissió de Govern, 24-11-1998

SOL-LICITUD SUBVENCIÓ DEPARTAMENT DE TREBALL

S'acordà concórrer a la convocatòria per a la concessió de subvencions per a l'any 1998 destinades a la contractació de treballadors desocupats, per diferents projectes: serveis de promoció de la Fira del Torró i Xocolata a la Pedra, servei de suport a la Biblioteca Municipal, servei de suport al Centre d'Educació Infantil de 1r Cicle "Nins", servei de Manteniment i neteja de les instal·lacions municipals, servei públic de l'Oficina d'Informació i Turisme i servei d'organització i manteniment de l'Arxiu Municipal.

Ajuntament Ple, 26-11-1998

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES D' "INFRAESTRUCTURA D'AIGUA I SANEJAMENT DEL CARRER DE BASSABOUS DE DONZELL". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

S'acordà adjudicar les obres d' "Infraestructura d'aigua i sanejament del Carrer de Bassabous de Donzell", a l'empresa Pavimentacions de la Noguera, SL, que va presentar la proposició més avantatjosa per a la Corporació, en la quantitat de 4.822.223 PTA.

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES D' "ADEQUACIÓ DE LA CUNETA ESQUERRA DE L'ACCÉS SUD D'ALMENARA ALTA". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

S'acordà adjudicar les obres d' "Adequació de la cuneta esquerra de l'accés sud d'Almenara Alta", a l'empresa Construccions Saball, SCP, que va presentar la proposició més avantatjosa per a la Corporació, en la quantitat de 3.441.343 PTA.

ADHESIÓ A LES DIRECTRIUS DEL DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA, DIRECCIÓ GENERAL DE MESURES PENALS ALTERNATIVES I DE JUSTÍCIA JUVENIL (DGMPAJJ) DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, EN QUÈ S'ESPECIFIQUEN LES LÍNIES D'ACTUACIÓ AMB LES ENTITATS LOCALS

Es va prendre l'acord d'aprovar l'adhesió de l'Ajuntament d'Agramunt a l'acord, per tal de col·laborar en l'execució de les ordres i mesures judicials imposades als adolescents i joves, així com les mesures penals alternatives imposades a la població adulta del municipi (i/o comarca), i en els processos de reinserció que se'n derivin.

INTERPOSICIÓ D'UN RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU CONTRA LA CONFEDERACIÓ HIDROGRÀFICA DE L'EBRE

S'acordà la interposició d'un recurs contenciós administratiu contra la resolució dictada per la Presidència de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, en data 28 de setembre de 1998, confirmatòria de l'acord de fixació de quotes per embassament de l'Ajuntament d'Agramunt per a l'any 1996, que va ser adoptat per la Junta de Govern de la Comunitat General de Regants del Canal d'Urgell en data 13 de desembre de 1995.

Així com encomanar la representació legal i defensa de l'Ajuntament d'Agramunt, a l'assessor jurídic de la Corporació, l'advocat Sr. Simeó Miquel i Roé.

ADHESIÓ A LA PLATAFORMA PRO-SELECCIONS ESPORTIVES CATALANES

S'aprovà l'adhesió de l'Ajuntament d'Agramunt a la Plataforma Pro-Seleccions Esportives Catalanes reclamant per a Catalunya poder disposar de seleccions nacionals, per participar oficialment en tots els circuits esportius internacionals.

Així com instar al govern espanyol que reconegui les Seleccions Nacionals Catalanes, així com el Comitè Olímpic de Catalunya.

APROVACIÓ ORDENANÇA DE CONTROL I TINENÇA D'ANIMALS

Es va prendre l'acord d'aprovar provisionalment l'Ordenança municipal de control i tinença d'animals del terme municipal d'Agramunt.

La seva exposició al públic durant el termini reglamentari, en el qual els interessats podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes.

En cas de no produir-se reclamacions durant el termini esmentat, els acords s'entendran elevats a definitius i es publicarà al BOP el text íntegre de l'ordenança, la qual entrarà en vigor a partir de l'endemà de la seva publicació i la seva vigència es mantindrà entretant no s'esdevinguin la seva modificació o derogació expresses.

REPROGRAMACIÓ FEDER, DOCUP 5b DE CATALUNYA

S'acordà sol·licitar al Director General d'Estructures Agràries del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, la inclusió de l'actuació denominada "EXECUCIÓ DEL CASAL AGRAMUNTÍ", dins del programa FEDER, DOCUP 5b de Catalunya, amb un ajut econòmic del 50 % de total del pressupost d'execució de l'obra.

NÍNIXOL CEMENTIRI

S'acordà concedir el canvi de nom dels drets funeraris del nínxol núm. 56 de la Galeria de Ntra. Sra. dels Socors del Cementiri Municipal, de la Sra. Alba Torres i Camps a les Sres. Teresa i Carme Fonoll i Torres, de conformitat amb l'establert en l'article 9è de l'Ordenança Fiscal núm. 12 i previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents.

LÀPIDES CEMENTIRI

S'acordà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, Llicència Municipal per col·locar les làpides al Cementiri

que a continuació s'indica:

TITULAR NÍNXL:	NÍNXL núm.:	GALERIA:
Teresa Clotet i Sala	11	de Ntra. Sra. dels Dolors
Maria Lluïsa Felip i García	7	de Ntra. Sra. dels Dolors
Josep Serra i Padullés	14	de Ntra. Sra. dels Dolors
Trànsito Sabio i Salas	15	de Ntra. Sra. dels Dolors
Eduard Areny i Barril	16	de Ntra. Sra. dels Dolors
Francesca Serrano i Esteban	17	de Ntra. Sra. dels Dolors
Pere Gené i Solà	189	de Ntra. Sra. dels Socors

CREU CEMENTIRI

S'acordà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, Llicència Municipal per col·locar la creu al Cementiri que a continuació s'indica:

SOL·LICITANT: Teresa Cortés i Salut
SITUACIÓ: Parcel·la núm. 6

LLICÈNCIES D'OBRES

Autocars Agramunt, per tapar cinc obertures dels baixos de la nau. C. de la Segarra.

Josep Antoni González i Fernández, per un gual permanent. Av. dels Esports.

Josep Lluís Puebla i Navas, per un gual permanent. Pl. de la Fondandana.
Sebastià Márquez i Méndez, per pavimentar una part del corral. C. de la Vilavella.

Maria Carme Puig i Boleda, per a la connexió d'aigua potable. C. del Castell.

Miquel Pifarré i Arnau, i Ramon Torra i Guàrdia, per a la connexió d'aigua provisional per obres i una connexió a la xarxa de clavegueram. C. de les Fontanilles.

Núria i Maricel Curià i Sort, per a set drets de connexió a la xarxa de clavegueram. C. de Sió.

Ramon París i Pijuan, per a la construcció d'un cobert. Donzell D'Urgell.

Josep Maria Borges i Vendrell, construcció de l'estructura i tancaments d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres. C. del Passeig Nou.

Ramon Monter i Dueso, per a l'enderroc d'un edifici entre mitgeres. C. Ctra. de Tàrraga.

Rotecna, SA., per a l'ampliació d'oficines en naus existents. C. del Camí Vell de Tàrraga.

Bisbat de la Seu d'Urgell, per repassar la teulada de l'Església de Les Puelles.

Joan Garriga i Masana, per a la connexió d'aigua. C. de Pompeu Fabra.

Felip Vilanova i Areny, per a la connexió d'aigua per obres, per substituir la teulada, fer parets de tancament lateral i arrebossar-les, fer desguassos i obrir una porta al darrera del magatzem. Av. de Marià Jolonch.

Fecsa, per a la col·locació de 143 m de rasa, per ampliar la potència elèctrica a 100 Kw. C. del Pou del Gel, C. de la Portalada i Rda. dels Comtes d'Urgell.

Comercial Gili, SCCL, per pintar les façanes de les cases de color beix. C. d'Àngel Guimerà.

Màrius Blàvia i Ribé, per rebaixar la vorera segons la normativa i per a la connexió d'aigua. C. de Jaume I.

Jacarn, SCP, per a la col·locació d'un rètol. Av. de Jaume Mestres.

Maria Espinal i Villalta, Per reformes interiors: repassar la teulada, enrajolar el pis, canviar bastiments, enrajolar la terrassa... Rda. dels Comtes d'Urgell.

Jordi Inglés i Farreny, per canviar la porta d'entrada de la casa. Pl. del Mercadal.

Joan Bernaus i Ros, per enrajolar la terrassa del darrera de la casa i repassar les esclotxes de la façana. C. de la Muralla.

Jaume Pla i Aguilar, per enllosar una part del jardí i substituir una finestra per una porta i fer una altra obertura. C. de Ntra. Sra. Verge dels Socors.

Maria Puig i Solé, per arrebossar part de l'entrada i repicar les parets. Av. d'Agustí Ros.

Joan García i Artigas, per enrajolar la terrassa del darrera de la casa. Av. de Jaume Mestres.

Pere Vilalta i Solé, per enrajolar el terra de la cuina. C. dels Estudis Nous.
Parròquia d'Agramunt, per repassar les teules de la coberta de l'Església.

Jordi Reig i Cucurulls, per pavimentar el cobert. C. de les Eres.

Joan Marsol i Cinca, per pavimentar els baixos de la casa i fer una barbacoa. C. dels Asgous.

Rosario, Antònia i Núria Vilanou, per enrajolar l'entrada de la casa. C. dels Horts.

Ernest Costafreda i Puigpinós, per a la connexió d'aigua. Carrer de Jaume I.

Jaume Figuera i Maria Codorniu, per a la connexió d'aigua. Pl. de l'Església.

Josep Penella i Sala, per desembussar la claveguera. C. de Sant Joan.
Dionís García i Prat, per a la connexió d'aigua. C. de Pompeu Fabra.

Guillem Puig i Panadés, per arrebossar i pintar la façana. C. del Raval de Puigverd.

Francesc Xavier Farreny i Costa, per a la connexió d'aigua. C. de la Fondandana.

Miquel Pla i Bargués, per enrajolar les golfes, enderrocar un envà, reforçar la paret de l'escala, fer trespols pels dipòsits, i l'obertura de dues finestres per la part del darrera de la casa. Pl. de l'Amball.

Ramon Monter i Dueso, per a connexió d'aigua per obres i un dret de connexió a la xarxa de clavegueram. Ctra. d'Artesa.

Carme Puig i Ribera, per a la connexió d'aigua. C. del Castell.

Vulcanizados Ibarz, SA, per a la instal·lació de dos elevadors de cotxes per al taller. Ctra. de Tàrraga.

Pretensats Cuñat, per a la connexió d'aigua. C. de la Capella.

Anna Forn i Gasol, per canviar dues balconeres i adaptar dues caixes de persiana. C. de la Cúria.

Josep Maria Escolà i Ribalta, per rebaixar la vorera segons la normativa. C. del Firal.

Josep Maria Camats i Nadal, per tapar una obertura interior del garatge a l'escala. C. de Pau Casals.

Antoni Vidal i Boleda, per instal·lar les canaleres. C. del Molí Vell.

Saudom, SL, per construir un envà separador, pavimentar i pintar una part de la nau. C. del Molí Vell de Tàrraga.

Josepa Vicens i Teixidó, per pintar la façana de la casa. Av. de Maria Jolonch.

Antoni Penella i Farran, per canviar una part dels esglaons de l'escala. C. del Castell.

Vicent Martínez i Blanch, per reformar l'escala, tancar la porta d'entrada i construir una portella a la façana. Pl. del Pare Gras.

Jordi Areny i Jovall, per enderrocar un envà i fer un lavabo. C. del Camí de les Planes.

Fecsa, per millorar la xarxa de distribució d'Agramunt, mitjançant la variant de la L 25 kV Ponts-Agramunt-Cervera, duta a terme a la zona de la Carretera de Les Puelles.

Jacarn, SCP, per a la instal·lació d'una carnisseria. Av. de Jaume Mestres.

Joan Boncompte i Romeu, per a l'ampliació d'un cobert. Partida Eres.

Ramon Monter i Dueso, per a la construcció d'un habitatge unifamiliar entre mitgeres. C. Carretera d'Artesa.

Gemma Vicens i Jovell, per a la rehabilitació i ampliació d'un habitatge unifamiliar. C. de Ntra. Sra. dels Socors.

GENER: Mes de 31 dies, primer del nostre calendari. Els dies són curts i freds, estem en ple hivern.
 El dia 1 el sol surt a les 7h 17m, i es pon a les 4h 33m
 El dia 31 el sol surt a les 7h 04m, i es pon a les 5h 06m
 El dia 20 el sol entra a la constel·lació d'AQUARI.
 El dia 31 de gener eclipsi penombral de Lluna.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Antigament s'associava la idea del gener amb el sentit del principi del món i de totes les coses existents. Hom pensava que la Creació va iniciar-se el dia primer de l'any del calendari actual i que la fi del món es produirà el dia darrer de desembre. Alguns llunaris antics representen el gener amb la figura del patriarca Noè amb una clau a la mà i una copa a l'altra. La clau simbolitza que tanca l'any passat i obre la porta del nou que comença. La copa té un sentit semblant, i representa el Sant Greal, copa de fusta feta pel pare Adam i que després serà la mateixa que Jesús va beure el vi de la consagració el vespre del Sant Sopar. Hom creu que el Sant Greal subsistirà mentre perdurarà el món i la seva pèrdua marcarà la ruïna de l'univers. La clau i la copa del patriarca Noè donen sentit al mes de gener com a principi i fi del món i de tota la Creació.

El gener és l'hereu de l'any Si el gener no naixia i el desembre l'avi. L'any no s'acabarà.

Hom creia que les bruixes, a mesura que es feien velles, perdien la força del seu poder. Per tal de mantenir-lo i recuperar-lo ("carregar les piles"), havien d'ensenyar els seus darreres a la lluna, la qual els retornava la virtut que se'ls esvaïa. La millor època de l'any per a realitzar aquest delicat exercici és la lluna plena de gener, quan l'astre té més potència. Diu la veu popular que hom pot conèixer les bruixes si es passa les nits de lluna plena de gener al ras observant atentament les teulades on hi ha dones amb la roba aixecada ensenyant les anques a la lluna. No conta el costumari les galipàndries que solien agafar uns i altres.

Dia 1: Diada de Cap d'Any. Els parciers o emfiteutes que havien pogut comprar als seus antics senyors jurisdiccionalment algun bancal dels que menaven, es veien obligats tal dia com avui a realitzar una cerimònia, resta de l'antic dret senyorial. Consistia a portar-los un vas d'aigua, servit obligatòriament damunt un plat. En rebre l'aigua hi havia algun senyor que la tastava i la tornava al vas, i d'altres que la llençaven descrivint un semicercle als peus del qui els oferia, com a signe del vell dret que havien tingut damunt la propietat de la finca que motivava aquella cerimònia. En molts capbreus de les nostres comarques, realitzats al segle XVIII, encara

Les fases de la lluna:

Lluna plena	el dia 2 a les 02h 49m
Quart minvant	el dia 9 a les 14h 22m
Lluna nova	el dia 17 a les 15h 46m
Quart creixent	el dia 24 a les 19h 15m
Lluna plena	el dia 31 a les 16h 06m

consta l'ofrena del vas d'aigua per part dels pagesos.

Hom creia que el dia d'avui era molt bo per iniciar festeigs, demanar la mà de les noies i realitzar contractes de casament.

Amorettes de gener, Si et cases per Cap d'Any per Pasqua muller i per Nadal bolquer. lluna de mel fins a Sant Miquel.

Dia 6: Epifania del Senyor. Adoració dels Reis.

Dia 17: Sant Antoni Abat. La festa major d'hivern de l'antiga pagesia d'Agramunt.

EFEMÈRIDES DEL MES:

20 de gener de 1414: Pacte entre la vila d'Agramunt i Ferran d'Antequera. Després del Compromís de Casp entrà com a rei d'Aragó i comte de Barcelona Ferran d'Antequera, de la família castellana dels Trastàmara. Tot seguit començà la guerra entre el rei i el frustrat pretendent, el comte Jaume d'Urgell, el Dissortat, que no s'avenia al compromís. En aquesta guerra, Agramunt va defensar la causa del comte i per aquest motiu va patir un rigorós setge de les tropes reials comandades per Guerau Alemany de Cervelló, governador general de Catalunya. Acabada la guerra amb la derrota del comte Jaume, el seu empresonament a Xàtiva i la desaparició del comtat d'Urgell; tal dia com avui, els prohoms i paers d'Agramunt, mossèn Francesc Sacosta, Tomàs Sacosta i Bernat de Torremorell, pacten a Lleida amb el rei vencedor i el governador general la nova situació jurídica de la vila:

En primer lloc el rei es compromet a retornar a la infanta Isabel d'Aragó (muller del comte Jaume) els drets que tenia a la vila abans de la guerra. En segon lloc el rei es compromet a no molestar els defensors d'Agramunt, ni en les seves vides ni en les seves hisendes. En tercer lloc Guerau Alemany es compromet a entrar a la vila només a deu o vint homes, per no causar enrenous, i nomenar capità i regidor al castell i un veguer en nom del rei, amb la condició que sigui de nació catalana i que tingui el vist-i-plau dels paers i prohoms de la vila. En quart lloc confirma a cristians i jueus tots els antics privilegis, franquícies i llibertats dels que gaudien a Agramunt. Finalment, i potser el més important, converteix Agramunt en cap de vegueria, el veguer de la qual tingui la jurisdicció en tots els castells i viles de la vegueria d'Urgell, de Ponts i de Montmagastre.

R. Bernaus

Demografia

(Mes de novembre de 1998)

NAIXEMENTS

Cristòfol Bertran i Castells	Dia 22 octubre
Werner Nüesch i Boncompte	Dia 27
Marc Valero i Campos	Dia 6 novbre.
Dana Almodóvar i García	Dia 6
Frank Mari i Valero	Dia 15

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL NOVEMBRE

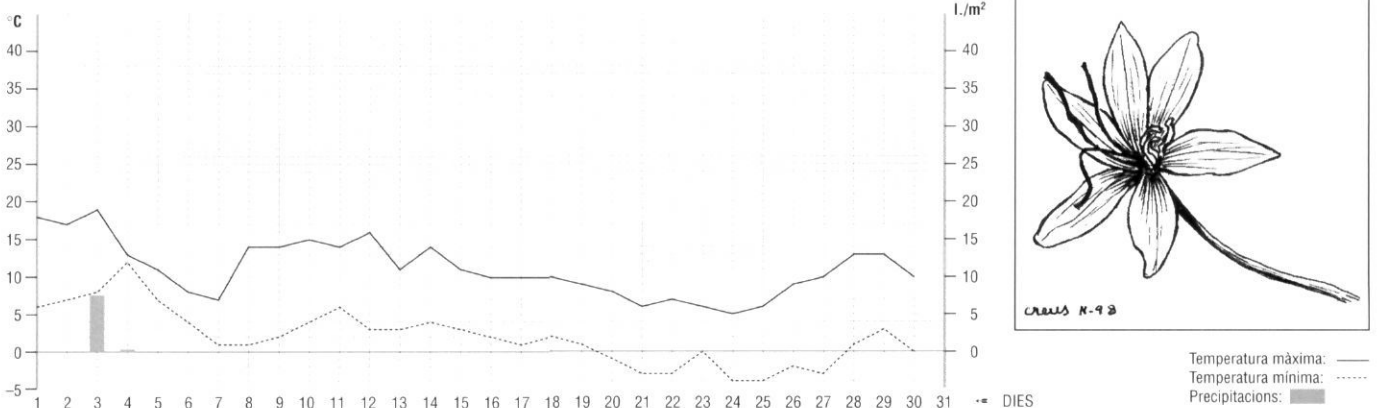
Dia 3	7'6 l./m ²
Dia 4	0'4 l./m ²
Dia 25	Inapreciable
TOTAL	8'0 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL NOVEMBRE

Màxima del mes	19°, dia 3
Mínima del mes	-4°, dies 24 i 25
Oscil·lació extrema mensual	23°
Mitja de les màximes	11'133°
Mitja de les mínimes	2'033°
Mitja de les mitjanes	6'583°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONDENTS AL MES DE NOVEMBRE

El rètol recorda als viatgers que entren a la Vila dels Torrons.

El canal és l'element més característic de l'entrada a Agramunt des de la muntanya.

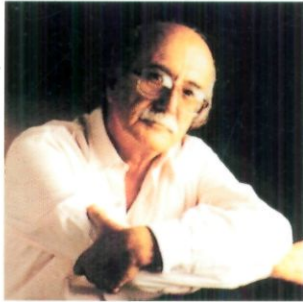
En l'afany d'anar introduint millores en la confecció de la nostra revista, a partir d'aquest mes el color entrarà a l'interior. De moment ho farem de forma modesta amb dues pàgines, la dos i la penúltima. Això ha comportat algun canvi en la distribució de seccions i la creació de noves, com aquesta que hem titulat INDRETS I RACONS. Serà un passeig mensual per la Vila, carrer a carrer, amb una mirada que pretenem sigui un xic diferent de la quotidiana.

Aquest mes començarem per una de les entrades de la Vila: la carretera d'Artesa, una zona poc poblada i on encara falten algunes de les infraestructures bàsiques i segurament dona la imatge més pobra de les diverses entrades a la Vila.

Una finestra amb persiana que el pas del temps n'ha matisat els colors.

Un arbre curull de caquis amb les darreres flors de l'any.

per Guillem Viladot

Estàvem en guerra. Els homes que es trobaven en certes edats, van ser mobilitzats i enviats al front. La mobilització, per un cap, arribava als joves de disset anys, i per l'altre, fins als adults entre els quaranta i cinquanta. Aquells que per la raó que sigui no volien combatre, o agafar les armes, s'amagaven allà on podien. Eren els **emboscats**. Davant l'absència del mitger, el pare decidí que jo m'havia de fer càrrec de la finca: segar-la i batre-la. I amb un mosset que teníem, que era de Montsonís, vaig començar a fer de pagès. Això volia dir encetar el veïnatge amb els animals d'estable: la somera, les mules i l'euga. I saber-les guarnir, o sigui aplicar-los els guarniments o arreus, i enganxar-les. De primer va ser en una màquina de segar, tipus agavelladora, marca Trepas, de Tàrraga; i després, als carros. Em vaig estrenar començant a segar per la Mallola, nom d'un conjunt de bancals separats entre si per rengues de vinya, al darrera de la masia. Tot anava bé fins que vaig haver de passar per un espai limitat per un rastell de pedra a mà esquerra, i un cep molt gros a mà dreta. El pas era tan just, que la punta de la pastera es clavà al bell mig de la soca del cep, i la màquina restà

immobilitzada. Amb les regnes, i sense moure'm del seient, vaig intentar de tirar enrera tot obligant el parell de mules a recular. La meua destresa va ser tan escassa, que els animals van retrocedir oblíquament, i la pastera es trencà. La desolació familiar va ser molt grossa, ja que això representava que la sega s'havia acabat. Però vet aquí que l'endemà mateix, la pastera va aparèixer molt ben arreglada. Els autors havien estat els emboscats que durant la nit col·laboraven amb tot el que calia. La sega continuà fins que no restà cap espiga dreta. A partir d'aleshores començà el batre. Ens llevàvem a les tres de la matinada, enganxàvem el carro i anàvem a buscar garbes als indrets més llunyants de la finca. Prèviament, al carro s'hi havien col·locat els estaquirotos. De tornada, es buidava i es feia l'estesa de les garbes obertes. I de seguida començaven les tandes, que consistien a passar rodets i curres per damunt de la batuda per tal de fer-ne caure el gra. Cada tanda durava prop d'una hora i ens les repartíem entre el mosset, jo i la mitgera. En despertar-nos, de matinada, com si fóssim uns batedors professionals, fèiem un tragueta de moscatell amb anís i unes quantes galetes. Per allà a les vuit esmorzàvem, i a mig matí fèiem les deu hores sota l'alzinera, i al migdia es dinava. A mitja tarda es berenava

solemnement i al vespre se sopava. Entre tanda i tanda dormíem, i havent dinat es feia la migdiada que era rebuda com un bàlsam. Jo mai no havia menjat tant ni havia patit tanta son; potser degut a tot plegat, les feines les complia mig sonàmbul. Molts dies el gra no es feia net. L'endemà, però, algú n'havia fet neteja i fins i tot ensacat. Un cop més eren els emboscats. El batre servava una fascinació especial per damunt de les moltes penúries: el poder dormir dalt del paller, sobretot quan aquest tenia una certa alçària. Era com estar sobre una immensa molla que ens mantenia flotant de cara el firmament que, de tant mirar-lo, acabàvem sense saber si era dalt o era baix. Constituïa un benestar perfecte que amb el temps només trobaria parió en l'estat dels poetes i artistes que es coneix amb el nom d'inspiració. Una nit, mentre dormíem, el paller es començà a moure. No ens vam alarmar. Jo pensava que formava part de la feina del batre. En el moment de més bellugadissa, la massa de palla de damunt de tot s'esberlà i sota el clot que es produí aparegueren dos emboscats. Eren lo Bep de ca l'Escampa i el Joan d'Almenara. Faltava el mitger, però aquest es trobava al bàndol "nacional" on s'havia allistat a la Legión. Acabada la guerra, quan tornà a la masia, sempre tocava la tanda de torrar i cantava allò de "soy el novio de la muerte...".

Ultramemòries

Capítol XXIV

Faig de pagès